

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 3 april 2018 met nummer RvVb/A/1718/0714
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0787/A

Verzoekende partij	de heer Jurgen VAN KERSSCHAEVER vertegenwoordigd door advocaat Tom SWERTS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18
Verwerende partij	de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het departement RUIMTE VLAANDEREN, afdeling West-Vlaanderen vertegenwoordigd door advocaat Yves FRANCOIS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 8790 Waregem, Eertbruggestraat 10
Tussenkommende partij	de nv AQUAFIN vertegenwoordigd door advocaat Erika RENTMEESTERS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 8 augustus 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 9 juni 2016.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de bouw van een rioolwaterzuiveringsinstallatie op de percelen gelegen te 8340 Damme, Sabtsweg zn met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummers 652, 65A, 65B, 66A2, 66E en 66K.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 11 oktober 2016 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkommende partij met een beschikking van 22 november 2016 toelating om in de debatten tussen te komen.

2.

De Raad verwerpt met een arrest van 6 november 2017 met nummer RvVb/UDN/1718/0195 de afzonderlijk ingestelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

3.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in. De tussenkomende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 30 januari 2018.

Advocaat Alisa KONEVINA *loco* advocaat Tom SWERTS voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Yves FRANÇOIS voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Erika RENTMEESTERS voert het woord voor de tussenkomende partij.

4.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij haar antwoordnota laattijdig heeft ingediend.

De griffier van de Raad heeft, overeenkomstig artikel 74, §1 Procedurebesluit, een afschrift van het verzoekschrift aan de verwerende partij overgemaakt met een aangetekende brief van vrijdag 7 oktober 2016 zodat de uiterste datum om een antwoordnota in te dienen donderdag 24 november 2016 is.

De verwerende partij heeft pas met een aangetekende brief van 5 januari 2017 haar antwoordnota ingediend. De verwerende partij heeft op de openbare zitting van 30 januari 2018 geen repliek geformuleerd met betrekking tot de door de verzoekende partij aangevoerde exceptie en louter geopperd dat de Raad dit zou onderzoeken.

Gelet op artikel 27, eerste lid Procedurebesluit, en bij gebrek aan enige door de verwerende partij aangereikte verschoningsgrond, wordt de antwoordnota van de verwerende partij uit de debatten geweerd.

IV. FEITEN

1.

De tussenkomende partij dient op 24 september 2015 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*de bouw van een rioolwaterzuiveringsinstallatie*” op de percelen gelegen te 8340 Damme, Sabtsweg.

De rioolwaterzuiveringsinstallatie bestaat uit een voorbezinktank, een zuiveringsgedeelte door middel van biorotoren, een nazuivering op twee horizontaal doorstroomde wortelzonerietvelden, wegeniswerken, het herprofileren van het terrein met aanleg van wadi's (infiltratievoorzieningen) en de omheining van het terrein met toegangspoort en groenaanplantingen.

De verzoekende partij is eigenaar van de percelen met nummers 65A en 65B, en eigenaar en bewoner van een perceel met woning gelegen aan de Eienbroekstraat 26 te Damme. Op de percelen 65A en 65B worden de rietvelden aangelegd. De verzoekende partij wordt hiervoor deels onteigend. Op een deel van het perceel 65A wordt de werkzone aangelegd.

Naast de bouw van de waterzuiveringsinstallatie voorziet het project ook in riolerings- en collectorwerken, doch deze maken niet het voorwerp uit van de bestreden beslissing.

2.

De aanvraag kent volgende relevante voorgeschiedenis.

2.1

Met een verzoekschrift van 11 oktober 2012 vordert de verzoekende partij bij de Raad van State de vernietiging van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2012 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid van de VCRO en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester.

Met het arrest van 13 januari 2015 met nummer 229.800 vernietigt de Raad van State voormeld besluit van 20 juli 2012 in de mate dat in artikel 3, §1, 7° ervan wordt bepaald dat “*de aanleg, wijziging of uitbreiding van [...] rietvelden en waterzuiveringsinstallaties met een maximale capaciteit van 1000 IE*” handelingen van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact zijn waarvoor in afwijking van stedenbouwkundige en verkavelingsvoorschriften een vergunning kan worden verleend.

2.2

Inmiddels verkrijgt de tussenkomende partij op 3 november 2014 van de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een rioolwaterzuiveringsinstallatie. Tegen deze beslissing stelt de verzoekende partij met een aangetekende brief van 12 december 2014 een vordering tot vernietiging in bij de Raad. Dit dossier is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1415/0232/A/3/0211.

Met een aangetekende brief van 13 maart 2015 deelt de tussenkomende partij aan de Raad mee dat zij verzaakt aan de stedenbouwkundige vergunning die met de beslissing van 3 november 2014 werd verleend. Met het arrest van 15 maart 2016 met nummer RvVb/1516/0797 vernietigt de Raad de beslissing van de verwerende partij van 3 november 2014 omwille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer.

2.3

De tussenkomenende partij dient op 3 oktober 2014 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het uitvoeren van wegenis- en rioleringswerken op percelen gelegen te 8340 Damme, Eienbroekstraat, Heitegemstraat, Hoekestraat, Koolkerkesteenweg, Sabtsweg, St.-Guthagostraat, Westkapellesteenweg en Zuidbroekstraat. De verwerende partij verleent de stedenbouwkundige vergunning op 13 februari 2015, waartegen de verzoekende partij beroep instelt bij de Raad. De Raad vernietigt de stedenbouwkundige vergunning met een arrest van 7 februari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0546.

Ingevolge het vernietigingsarrest heeft de verwerende partij de procedure hernomen en verleent op 20 april 2017 opnieuw een stedenbouwkundige vergunning voor de wegenis- en rioleringswerken. Hiertegen wordt door de verzoekende partij geen beroep aangetekend, zodat deze vergunning ondertussen definitief is geworden.

2.4

De tussenkomenende partij dient op 5 oktober 2015 een aanvraag in tot het bekomen van een milieuvergunning voor de bouw van de rioolwaterzuiveringsinstallatie. In graad van beroep verleent de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen de milieuvergunning op 14 juli 2016. Tegen deze milieuvergunning wordt door de verzoekende partij op 14 september 2016 een vernietigingsberoep ingesteld bij de Raad van State. Dit beroep is op heden nog hangende.

2.5

Bij ministerieel besluit van 17 februari 2017 wordt de oprichting van rioolwaterzuiveringsinfrastructuur in de stad Damme van openbaar nut verklaard. De tijdelijke werkzone bevindt zich op een deel van perceel 65A, eigendom van de verzoekende partij. Deze dient tegen deze beslissing houdende de verklaring van openbaar nut op 3 juli 2017 een verzoekschrift houdende schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging in bij de Raad van State. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing bij gebrek aan spoedeisendheid met een arrest van 19 september 2017 met nummer 239.147. Het vernietigingsberoep is nog hangende.

2.6

Bij ministerieel besluit van 17 februari 2017 verleent de bevoegde minister de machtiging om over te gaan tot hoogdringende onteigening ten algemene nutte van onder meer gedeelten van de percelen 65A en 65B van de verzoekende partij voor de op- en inrichting van de rioolwaterzuiveringsinstallatie. De vrederechter van het derde kanton te Brugge verklaart bij tussenvonnis van 28 juni 2017 de onteigening ontvankelijk en regelmatig, staat de inbezitname van de onroerende goederen toe en stelt een provisionele onteigeningsvergoeding vast.

3.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Brugge-Oostkust', vastgesteld met koninklijk besluit van 7 april 1977 in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen liggen ook binnen een relictzone en binnen een vogelrichtlijngebied, deelgebied 'Poldercomplex'.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 1 februari 2016 tot en met 1 maart 2016, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert op 11 februari 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 25 februari 2016 gunstig:

“ ...

Bespreking passende beoordeling

Er werd in het kader van het vooroverleg een gunstig advies verstrekt voor dit project. Het Agentschap voor Natuur en Bos stelt vast dat de vergunningsplichtige activiteit, het plan of programma geen betekenisvolle aantasting impliceert voor de instandhoudingsdoelstellingen van de speciale beschermingszone. Het Agentschap voor Natuur en Bos verklaart zich akkoord met de conclusies uit de passende beoordeling.

(...)

Conclusie

Op basis van bovenstaande uiteenzetting stelt het Agentschap voor Natuur en Bos vast dat de bestaande natuurwaarden niet worden geschaad. De aanvraag wordt gunstig geadviseerd.

...”

Het college van burgemeester en schepenen adviseert op 5 april 2016 voorwaardelijk gunstig.

De verwerende partij verleent op 9 juni 2016 de stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

HET OPENBAAR ONDERZOEK

...

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

De beoordeling van de bezwaren door het college van burgemeester en schepenen van Damme wordt bijgetreden. Volgende bijkomende bemerkingen worden gemaakt:

1. Hinderaspecten:

- *Visuele hinder.*

De noordgevel van de woning van de bezwaarhebber is gericht naar de KWZI. Aan deze kant van de woning bevinden zich, volgens het advies van het college van Burgemeester en Schepenen amper verblijfsruimtes, hetgeen, gelet op de oriëntatie, normaal is. Het belang van een aantasting van een onbelemmerd zicht kan bijgevolg gerelativeerd worden. Tussen de woning van de bezwaarhebber en het geplande KWZI bevindt zich daarenboven een bestaand groenscherm (bomen en ondergroei), zodat het zicht op de KWZI reeds afgeschermd is en er geen sprake is van visuele hinder, noch van het aantasten van een 'weids en onbelemmerd' uitzicht op achterliggende velden.

Aan de overzijde van de Sabtsweg zorgt de verhoogde berm aan de noordzijde van de Zwinnevaart en de bebouwing verder op- langs de Oostkerkestraat trouwens reeds voor een onderbreking van het verdere zicht. De bezwaarindiener heeft wel degelijk een 'weids en onbelemmerd' uitzicht op achterliggende velden, doch dit gericht op het oosten. Dit zicht wordt op generlei wijze aangetast door voorliggende aanvraag.

Visueel wordt de impact van de (beperkte - zie advies Damme) installatie zelf beperkt door de aanleg van een groenscherm. Aan de westelijke zijde van de KWZI wordt een wadi voorzien beplant met riet en wordt ter hoogte van het dienstgebouw en de biorotoren een rij knotwilgen aangeplant ter afscherming. Het aan te planten groenscherm bestaat uit dezelfde landschapselementen als de omgeving en versterkt op deze manier het landschapsbeeld. Zie ook "Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, landschappelijke inpasbaarheid en integratie in de omgeving".

- *Hinder tijdens de aanleg:*

De hinder tijdens de werken is tijdelijk van aard en is van die aard dat er niet kan gesproken worden (mede door de afstand met de woning van de bezwaarindiener) van een abnormale en onaanvaardbare impact op het plaatselijke woonklimaat.

In vergelijking met voorgaande aanvraag is de tijdelijke werkzone verlegd naast de private toegangsweg naar het eigendom van de bezwaarhebber. Deze doorgang wordt in voorliggende aanvraag (hoewel wederrechtelijk en momenteel niet regulariseerbaar) als een feitelijk gegeven gerespecteerd. Het verkeer gaat over de Sabtsweg in plaats van over de private weg. De vervoersbewegingen zullen beperkt zijn. De aannemer heeft de mogelijkheid om er gronden te stockeren, maar kan deze gronden ook onmiddellijk afvoeren.

- *M.b.t. mogelijke andere hinderaspecten (geluid, geur, etc.) wordt verwezen naar de paragraaf "De milieutoets" en "Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening".*

Dit onderdeel van het bezwaarschrift is ongegrond.

2. Gebrekkig alternatievenonderzoek:

Naar aanleiding van de projectvergadering (zie "Historiek") en voorliggende aanvraag werd een volledig nieuw alternatievenonderzoek uitgevoerd en werd een nieuwe afweging gemaakt. Naast nieuw onderzoek naar de locaties 1 tot 4, werden ook de nieuwe locaties 5 en 5b onderzocht. De bewaarhebber haalt aan dat dit nieuwe alternatievenonderzoek opnieuw gebrekkig en niet correct werd uitgevoerd.

In het (nieuwe) locatie- en alternatievenonderzoek wordt rekening gehouden met de technische aspecten (zoals de grootte van het perceel, de nabijheid van een waterloop, de breedte van de toegangsweg, de ligging ten opzichte van de kern (bij voorkeur stroomafwaarts van de kern), het niveauverschil, etc.). De inplanting werd ook bepaald op basis van het graviteitsprincipe dat een locatie oplegt op een laag gelegen plaats waarbij kan worden geloosd op gracht of beek. Verder werd de ligging ook bepaald ten opzichte van de te saneren afvalwaters. Anderzijds wordt ook rekening gehouden met aspecten op vlak van milieu, landbouw, ruimte, natuur, etc.

In het kader van voorliggende aanvraag is er geen formele vereiste tot het voeren van een alternatievenonderzoek. Een alternatievenonderzoek behoort niet tot de verplichte dossiersamenstelling van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag. De vergunningverlenende overheid moet enkel oordelen over de voorliggende aanvraag en dient in principe geen oordeel te vellen over de andere locaties. Het is evenmin zo dat een alternatievenonderzoek volledig correct en volledig moet zijn uitgevoerd. Voorliggend onderzoek biedt, ondanks eventuele beperkte tekortkomingen, voldoende informatie om te kunnen instemmen met het eindoordeel.

Dit onderdeel van het bezwaarschrift kan derhalve principieel als ongegrond worden beschouwd. Toch wordt hieronder, gezien een verder uitgewerkt alternatievenonderzoek

gevraagd werd naar aanleiding van de projectvergadering, volledigheidshalve ingegaan op de diverse argumenten; dit ter bijkomende staving van de ongegrondverklaring.

- *De bezwaarhebber stelt dat scenario 2 (aansluiting naar collector in Helst of Brugge) niet weerhouden werd omwille van de kostprijs en dat uit het alternatievenonderzoek het niet duidelijk is dat deze kostprijs opweegt tegen de negatieve elementen van scenario 1 (lokale zuivering te Oostkerke).*

Het klopt niet dat scenario 2 niet wordt weerhouden enkel en alleen omwille van de kostprijs.

De tracés onder scenario 2 (Westkapelle, Ramskapelle en Brugge) worden niet weerhouden omwille van de lange transportafstand (resp. 14 km, 6,7 km en 7,5 km). Dergelijke lange transportafstand zorgt voor een grote(re) ruimtelijke impact en is niet in verhouding tot de grootte van de installatie (ontwerpcapaciteit 4051E). Remediëring van de impact op de overstortfrequentie is niet evident (noodzaak aan extra berging, pompstations en persleidingen). Er wordt vermeden om afvalwater in een persleiding met een dergelijk lange afstand te moeten transporteren, gelet op de biologische processen die hiermee gepaard gaan in de leiding.

De hierboven vermelde negatieve elementen van scenario 2 wegen niet op tegen de contra's van voorliggende locatie uit scenario 1 (zie verder).

- *De bezwaarhebber stelt dat voor locatie 1, 3 en 5b de ligging nabij woningen wordt opgenomen als contra element, terwijl een inplanting in of zo goed als mogelijk aansluitend op woongebied wordt geprefereerd. Locatie 4 is het verst gelegen van een woongebied, wat niet als contra wordt vermeld. De ligging nabij bebouwing (met bijhorende impact op het uitzicht) voor de locatie 4 als een pro argument beschouwd, terwijl dit in de scenario's 1, 3 en 5b wordt gebruikt om de inplanting van een KWZI af te wijzen als niet haalbaar.*

Een inplanting in woongebied wordt vanuit ruimtelijke principes geprefereerd, of indien een inplanting in woongebied niet mogelijk blijkt te zijn, een inplanting zo goed als mogelijk aansluitend op het woongebied. Er dient een evenwichtsoefening uitgevoerd te worden tussen het vrijwaren van de open ruimte en de mogelijke hinderaspecten t.o.v. de woningen in de omgeving. Er wordt nagegaan hoe de inplanting van een KWZI zich verhoudt ten opzichte van het aantal gehinderden, wat de concrete afstanden zijn, welke impact een inplanting heeft ten opzichte van de plaatselijke open ruimtefuncties (grootschalige landbouwstructuren, landschap) en dergelijke. Hierbij wordt niet enkel gekeken naar de planologische bestemmingsgrens maar ook naar het effectieve ruimtegebruik (i.c. inname van percelen in landbouwgebied voor niet-landbouwfuncties). Dit betekent dat met diverse aspecten rekening wordt gehouden.

Bij locatie 1 situeert de inplanting van de KWZI zich op een zeer dichte afstand van de achtertuinen van meerdere woningen gelegen aan de Sint-Guthagostraat (ca. 30 meter). Locatie 3 is omsloten door woningen, waarbij de afstand tot de dichtstgelegen woning Eienbroekstraat nr. 11 ca. 25 meter bedraagt. Locatie 5b is in woongebied gelegen, op slechts ca. 13 meter van de naastgelegen woning Koolkerkesteenweg nr. 50.

De afstand tot de omliggende woningen in geval van locaties 1, 3 en 5b is veel beperkter dan in geval van locatie 4 (de afstand tot de woning Sabtsweg nr. 2 bedraagt 47 meter). Daarenboven wordt bij de locaties 1 en 3 een grootschalig perceel voor professioneel landbouwgebruik aangesneden, wat niet het geval is bij locatie 4. Ook bij

locatie 5b is dit het geval voor het gedeelte achter de strook woongebied met landelijk karakter.

In tegenstelling tot de locaties 1, 3 en 5b, wordt er bij locatie 4 voldoende afstand gerespecteerd tot de naastgelegen woning, zodat via het nemen van de nodige maatregelen de hinderaspecten kunnen worden beperkt (zie "Milieutoets"). Daarnaast is er bij locatie 4 nog steeds voldoende aansluiting bij woonpercelen.

- *De bezwaarhebber vraagt zich af waarom voor de locaties 1, 3 en 5b geen maatregelen kunnen genomen worden tegen geluidsoverlast en waarom de maatregelen op locatie 4 niet voor de andere locaties kunnen genomen worden.*
De maatregelen tegen geluidsoverlast die genomen worden bij locatie 4 (zie "De Milieutoets", geluidshinder) zijn niet voldoende bij de locaties 1, 3 en 5b om te voldoen aan de geluidsnormen. Bij de locaties 1, 3 en 5b is de afstand tussen de bebouwing en de locatie van de KWZI namelijk beperkter dan bij locatie 4 (zie hoger). Om de woonkwaliteit te kunnen garanderen dienen dan ook veel meer maatregelen worden genomen t.o.v. locatie 4. Vandaar dat locatie 4 de voorkeur wegdraagt.
- *De bezwaarhebber wijst op het gravitatieprincipe: de locaties 2, 2b en 5 worden groen ingekleurd op de digitale hoogtemodellen en scores m.a.w. goed, doch dit wordt niet als pro opgenomen. Locatie 4 scoort laag/slecht op vlak van het gravitatieprincipe (rode aanduiding op de digitale hoogtemodellen), doch dit element wordt niet als contra opgenomen.*
 - *De hoogteligging van een terrein is gelet op het vlakke polderlandschap, slechts een relatief criterium.*
 - *De hoogteligging van locatie 4 wordt gecompenseerd door de centralere ligging in het gebied dat ingezameld wordt (locatie 4 ligt redelijk centraal in functie van de aansluiting afvalwater). Bij locatie 4 zijn de verschillende persleidingen ongeveer even lang en hebben de pompen in de pompstations een normale capaciteit. Locaties die excentrisch gelegen zijn ten opzichte van het afwatergebied dienen bereikt te worden met langere leidingen en meer en zwaardere pompen.*
 - *Hoewel de locatie 2 goed scoort volgens het gravitatieprincipe, weegt dit niet op tegen de negatieve elementen van deze locatie, zoals de impact op de open ruimte en het landschap. De brug die bij deze locatie noodzakelijk is over de Zwinnevaart (zie verder) heeft een grote, ruimtelijke impact.*
 - *Locatie 2b is, in tegenstelling tot wat de bezwaarhebber stelt, rood ingekleurd op de digitale hoogtemodellen.*
 - *Locatie 5 is gelegen aan de rand van het gebied dat ingezameld wordt. Door de grote afstand die moet overbrugd worden zijn bij locatie 5 grote pompen nodig (wat niet vereist is. bij locatie 4 gezien de centralere ligging). Hoewel locatie 5 goed scoort volgens het gravitatieprincipe, weegt dit niet op tegen de negatieve elementen van de locatie, zoals de noodzaak van grotere pompstations en de impact op de open ruimte en het landschap (zie verder).*
- *De bezwaarhebber stelt dat voor de locaties 5 en 5b de kost voor de grotere pompstations als contra wordt vermeld, hetgeen niet wordt vermeld bij locatie 4. Voor de locatie 4 is volgens de bezwaarhebber eveneens een extra kost vereist voor de twee pompstations (gelet op de hoge ligging), doch dit wordt niet vermeld als contra. De kostprijs van (bijkomende) werken is geen element van stedenbouwkundige aard: Dit is een doorslaggevend element voor Aquafin, maar niet in het kader van de*

stedenbouwkundige aanvraag. Er zijn echter andere elementen die doorslaggevend zijn om niet voor deze locaties te kiezen (o.m. impact op open ruimte bij locatie 5, hinderaspecten bij locatie 5b).

Gezien de centralere ligging in het gebied dat ingezameld wordt, zijn er voor locatie 4 geen grotere pompen nodig. Bij locaties 4 is dus geen sprake van een extra kost voor grotere pompstations. Bij alle locaties zijn er pompen nodig en bij locatie 4 hebben de pompen een "normale" grootte. Bij de locaties 5 en 5b is er wel sprake van een grotere kost gezien hier veel grotere pompen noodzakelijk zijn.

- Volgens de bezwaarhebber dient de aantasting van het landschap bij locatie 4 als contra te worden vermeld. Het landschap is er volgens de bezwaarhebber niet minder open dan bij de locaties 2a, 2b en 5, waar het wel als een contra element wordt vermeld. Bij locatie 5 wordt het landschap volgens de bezwaarhebber minder aangetast dan bij locatie 4, gezien het landschap er reeds aangetast is (nabij een woonlint, dijkelement en sluis, ligging op de hoek van de Koolkerksesteenweg en de Leopoldvaart) en het landbouwperceel enkel in de hoek wordt aangesneden.
 - De impact op het landschap bij locatie 4 is kleiner dan bij de locaties 2, 2b en 5. Bij locatie 4 wordt er aangesloten bij de naastgelegen bebouwing, bij de locaties 2, 2b en 5 is de bebouwing verderaf en/of aan de overzijde van de straat gelegen. De locaties 2, 2b en 5 maken deel uit van een, homogeen openruimte gebied, hetgeen niet het geval is bij locatie 4.

Locatie 4 sluit niet aan bij effectief uitgebate grootschalige professionele landbouwperceel, mede ten gevolge van de wederrechtelijke inname en werken van de bezwaarindiener (private toegangsweg). Enkel het perceel 66E heeft volgens het departement Landbouw en Visserij een hogere landbouwkundige waarde. Bij contactname met de eigenares van het perceel 66E voorafgaand aan het indienen van de stedenbouwkundige aanvragen, is gebleken dat deze eigenares geen bezwaar heeft tegen de gedeeltelijke, inname van haar perceel. Volgens de Stad Damme is het perceel daarenboven niet in gebruik voor professioneel landbouwgebruik, maar als private schapenweide.

Locatie 4 bevindt zich in een versnipperd landschap. De locatie wordt ingesloten door het maaiveld van de Zwinnevaart dat hoger gelegen is (noordzijde), de aanwezigheid van een groenscherm op perceel 75D (zuidzijde), de private toegangsweg (oostzijde) en een bestaande woning (westzijde). De landbouwwaarde is omwille van deze ligging niet hoog. Er wordt tevens gezorgd voor een maximale integratie in de bestaande toestand.
 - In tegenstelling tot wat de bezwaarhebber stelt, wordt het landschap en het landbouwgebruik meer aangetast bij locatie 5 dan bij locatie 4. Het zeer groot landbouwperceel waarop de KWZI zou voorzien worden in geval van locatie 5, maakt deel uit van een groter open ruimtegebied en wordt onttrokken aan de huidige effectief aanwezige landbouwfunctie. Bij locatie 5 ligt de bebouwing aan de overzijde van de straat.
- De bezwaarhebber stelt dat bij locatie 5 geen nieuwe brug' moet aangelegd worden voor de aanleg het onderhoud van de KWZI, gezien er reeds een brug aanwezig ter hoogte van de Damse Vaart Noord (parallelweg met het Schipdonkkanaal), in de onmiddellijke omgeving van de voorgestelde locatie.

Voor de toegang tot het perceel dient ofwel aan de noordzijde van het perceel een brug aangelegd te worden over de- Zwinnevaart, ofwel dient aan de westzijde een

bestaande inbuizing verlengd te worden. De beperkte breedte van de straat zorgt ervoor dat een vrij lange inbuizing noodzakelijk.

Er is een hoogteverschil tussen de straat en het perceel: door de diepte van het perceel is deze niet goed bereikbaar.

De zogenaamde bestaande brug waarnaar de bezwaarhebber verwijst, betreft in feite de kleine overwelving vanuit de Damse Vaart Noord met een beperkte breedte, waarbij bij de bespreking van de alternatieven gesteld wordt dat het wegprofiel te smal is. Deze overwelving maakt het perceel enkel toegankelijk voor een tractor of een voertuig met gelijkaardige omvang. Gezien een slibwagen daar niet kan draaien, dient in functie van de bouw van een KWZI op het perceel een brug gebouwd te worden.

- In het aanvullend schrijven dd. 15/04/2016 (ontvangen na het openbaar onderzoek) stelt de bezwaarhebber dat de zogenaamde brug ter hoogte van de Damse Vaart` Noord kan aangewend worden voor het uitvoeren- van de werken. Dit zou blijken uit de werken die momenteel worden uitgevoerd voor de verbreding van de Zwinnevaart. Men gebruikt een kraan en een tractor om deze werken uit te voeren. Dit zijn zeer wendbare voertuigen. Bij werken voor de bouw van een KWZI op locatie 5 moet rekening gehouden worden met een vrachtwagen met grote draaicirkel. De inbuizing die voor huidige werken voldoende breed is om toegang te krijgen tot het perceel, zal niet voldoen voor een vrachtwagen.*

Conclusie:

Een inplanting in woongebied wordt vanuit ruimtelijke principes geprefereerd. Gezien een inplanting in woongebied niet mogelijk blijkt te zijn, wordt een inplanting zo goed als mogelijk aansluitend op het woongebied verkozen.

Op basis van het gevoerde onderzoek in de haalbaarheidsstudie en de bestaande situatie ter hoogte van alle locaties, wordt geoordeeld dat de aangebrachte gegevens voldoende inzicht geven om akkoord te gaan met de locatie 4, zelfs rekening houdende met de aangekaarte negatieve elementen voor deze locatie (noodzaak bredere toegangsweg, maatregelen te nemen inzake geluidshinder, hogere doch centrale ligging). Locatie 4 betreft de meest geschikte locatie met een beperkte ruimtelijke impact. Geen enkele andere locatie biedt bijkomende voordelen ten opzichte van deze locatie.

Dit onderdeel van het bezwaarschrift is ongegrond.

(...)

HISTORIEK

Historiek KWZI:

- Bespreking en plaatsbezoek dd. 14/04/2010 in functie van het bespreken van de inplantingsplaatsen voor de KWZI te Oostkerke (Damme) in aanwezigheid van Ruimte en Erfgoed, het Agentschap voor Onroerend Erfgoed, de Stad Damme en Aquafin.*
- Bespreking en plaatsbezoek dd. 07/05/2010 in functie van het bespreken van de inplantingsplaatsen voor de KWZI te Oostkerke (Damme) in aanwezigheid van het Agentschap voor Natuur en Bos, de Afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling, de Stad Damme, de VMM en Aquafin.*
- Vergadering dd. 02/03/2011 in functie van het bespreken van de inplantingsplaatsen voor de KWZI te Oostkerke (Damme) in aanwezigheid van Ruimte en Erfgoed, het Agentschap voor Natuur en Bos, de Afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling en Aquafin.*

- 8.00/31006/3632.1: stedenbouwkundige vergunning dd. 03/11/2014 voor het bouwen van een rioolzuiveringsinstallatie gelegen langs de Sabtsweg te Oostkerke.
- De aanvrager heeft omwille van een beroepsprocedure afstand gedaan van de stedenbouwkundige vergunning dd. 03/11/2014 (brief Aquafin dd. 28/01/2015). Ook de milieuvergunningsaanvraag werd om deze reden ingetrokken.
- 8.00/31006/3632.2: projectvergadering dd. 23/06/2015 m.b.t. het bouwen van een KWZI te Oostkerke. In het verslag van deze vergadering wordt geconcludeerd:
Er kan besloten worden dat de voorliggende aanvraag op zich een beperkte ruimtelijke impact heeft, zodat toepassing kan gemaakt worden van de afwijkingsbepalingen van art. 4.4.7.§2 VCRO: Ter voorbereiding van de nieuwe stedenbouwkundige aanvraag moeten nog volgende zaken worden uitgeklaard of aangevuld:
 - *Het alternatievenonderzoek dient verder uitgewerkt te worden, waarbij ook de locatie 5a en 5b worden onderzocht.*
 - *Indien uit het verdere alternatievenonderzoek blijkt dat locatie 4 nog steeds wordt weerhouden als voorkeurslocatie, dient er verder onderzoek te worden verricht naar de configuratie van de KWZI op de locatie 4. Hierbij dient gestreefd te worden wordt naar compactheid en het - indien mogelijk - vrijwaren van het perceel 66E.*

(...)

WATERTOETS

(...)

MILIEUTOETS

Voorliggende aanvraag betreft het bouwen van een rioolwaterzuiveringsinstallatie gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens het vigerend gewestplan. De KWZI Oostkerke werd ontworpen voor een ontwerpcapaciteit van 405 IE (op basis van 60 g BZV/IE dag).

Het ontwerp komt niet voor op de lijst gevoegd als bijlage I en II van het Project-m.e.r.-besluit, maar wel op de lijst gevoegd als bijlage III. Bijgevolg dient de vergunningverlenende overheid de aanvraag te screenen. Zowat elk project heeft milieueffecten. Enkel voor de projecten met aanzienlijke milieueffecten moet een milieueffectrapport worden opgemaakt.

Natuurwaarden en vogelrichtlijngebied

Het project is gelegen in een speciale beschermingszone, die door de Vlaamse Executieve werd aangewezen op 17/10/1988, in uitvoering van de Richtlijn 79/409/EEG van de Europese Raad van 02/04/ 1979 inzake het behoud van de vogelstand (Vogelrichtlijn). Het gebied maakt deel uit van het deelgebied 'Poldercomplex'.

Het zuiveringsstation bevindt zich op een biologisch minder waardevol grasland (biologische waarderingskaart versie 2.1.).

De passende beoordeling werd bij de aanvraag gevoegd en wordt gunstig geadviseerd door het Agentschap voor Natuur en Bos. De bestaande natuurwaarden worden met voorliggende aanvraag niet geschaad. De werken impliceren geen betekenisvolle aantasting voor de instandhoudingsdoelstellingen van de speciale beschermingszone.

Bij de uitvoering van het project worden mitigerende of milderende maatregelen meegenomen. De bouw van de KWZI en de aanleg van de collectoren worden tegelijkertijd uitgevoerd. De bouw van de KWZI wordt opgestart buiten het broedseizoen, zodat er geen wijziging is van omgevingsgeluid wanneer broedplaatsen worden ingenomen.

Grondoverschotten worden niet in binnen de speciale beschermingszone gebruikt voor nivellering of ophoging. Om de integratie in het gebied te bevorderen wordt een groenscherm voorzien (aanplant van riet en knotwilgen).

Het project voorziet in de aanleg van een waterzuiveringsinstallatie van huishoudelijk afvalwater te Oostkerke. Na zuivering zal het effluent geloosd worden via een niet geklasseerde waterloop en waterloop 2de categorie in de Zwinnevaart, waterloop van 1 ste categorie met als kwaliteitsdoelstelling deze van brakkepolderwaterloop. Het voorziene groenscherm van riet en knotwilgen moet er voor zorgen dat de installatie maximaal geïntegreerd wordt in de omgeving.

De bestaande natuurwaarden in het gebied worden door voorliggende aanvraag niet geschaad. Het Agentschap voor Natuur verleent een gunstig advies.

Bodem

(...)

Geluidshinder

De dichtstbijzijnde woningen zijn gelegen op ca. 47 meter ten westen en 50 meter ten zuiden van het projectterrein. Ter hoogte van deze woningen dient voldaan te worden aan de geluidsnorm voor agrarisch gebied. Aangezien het een continue werkende installatie betreft wordt het ontwerp afgestemd op de geldende geluidsnorm voor 's nachts verminderd met 5dB(A), zijnde 30dB(A).

De geluidsproducerende elementen op KWZI Oostkerke zijn de mechanische apparaten en toestellen en hun elektromotoren en het turbulent water (overstorten e.d.). De voornaamste bronnen van geluid als gevolg van de werking van de KWZI situeren zich ter hoogte van de biorotoren. In deze KWZI is geen influentpompput voorzien.

Volgende maatregelen zorgen er voor dat de geproduceerde geluidshinder beperkt is:

- *Opgestelde motoren hebben een beperkt vermogen.*
- *De motoren van de biorotoren en de biorotoren zelf worden overkapt.*
- *De voorbezinktank is in een gesloten ruimte ondergebracht.*
- *De slibrecirculatiepompen zijn ondergedompeld.*
- *De overstorthoogtes zijn beperkt in de nabezinktank en de verdeelgoot.*

Gelet op bovengenoemde milieumaatregelen en de keuze van rietvelden als tertiaire zuiveringstechniek, zal de geluidshinder naar de omgeving beperkt zijn.

Gelet op de overkapping van de biorotoren, gebruik van dompelpompen onder water, overstorten beperkt in hoogte, motoren ingekapseld of beperkt in vermogen, aanleg van een groenscherm, de afstand tot de woningen kan er geconcludeerd worden dat er zeker kan voldaan worden aan de geluidsnormen.

Een bijkomende bron van geluid vormt het vrachtvervoer dat instaat voor de afvoer van het slib, doch dit gebeurt slechts maandelijks.

Geurhinder

De potentiële geurbronnen van een KWZI zijn de voorbezinktank, de biorotoren en de slibopslag. Elk van deze onderdelen zullen op de KWZI Oostkerke afgedekt zijn (overkapping van de geurgevoelige objecten met aluminium deksel, beton of synthetische overkappingen naargelang de toepassing waardoor geuremissies voorkomen worden.)

Gelet op de overkapping zal er op geen enkel ogenblik bovenmatige geurhinder kunnen optreden. Dit blijft ook beperkt tot het eigen terrein van het perceel (vb. bij nazicht wanneer een deksel wordt opengetrokken).

De enige emissies zijn stikstofgas en koolzuurgas. Deze gassen zijn reukloos en onschadelijk.

Er zullen geen aerosolen ontstaan bij de gekozen zuiveringstechniek. Er worden maatregelen getroffen om de eventuele uitvoering van curatieve geurhinderbestrijdingsmaatregelen in exploitatiefase te vereenvoudigen. (bvb. Extra controle op verdichting en nabehandeling van het beton).

De KWZI is van het type laagbelast actief slibstelsysteem, waardoor het risico op geurhinder gezien de verregaande slibmineralisatie sterk beperkt wordt. Gezien de gekozen technologie en de voorziene afdekking zijn, uit ervaring op gelijkaardige installaties, ondanks de nabijheid van woningen zijn geen geurwaarnemingen te verwachten buiten de perceelsgrenzen van de KWZI.

Gelet op de ligging ten noorden/oosten van de dichtste woningen en gelet op de overheersende windrichting (zuidwesten) kan geconcludeerd worden dat de geurhinder te allen tijde tot een aanvaardbaar niveau zal beperkt zijn. In dit kader kan ook verwezen worden naar de positieve ervaring inzake de huidige KWZI's die op dit ogenblik worden geëxploiteerd.

Visuele hinder

De bouwhoogte van de installatieonderdelen is max. 2 meter en van het dienstgebouw 2,65 meter. Visueel wordt de impact van deze beperkte installatie beperkt door de aanleg van een groenscherm. De rietvelden zorgen voor een belangrijke groenzone die aansluit bij de landschappelijke kenmerken van het gebied. Aan de west- en oostelijke zijde van de KWZI wordt een wadi voorzien beplant met riet. Aan de westkant van de KWZI ter hoogte van het dienstgebouw zal eveneens een rij knotwilgen worden aangeplant ter afscherming richting de dichtste woning. Door de gracht die toekomt ten zuiden van de biorotoren te verbinden met de wadi aan de westzijde van de site, kan ook een groenbuffer (bomen) worden aangeplant ten zuiden van de biorotoren.

Zie ook beoordeling van het bezwaarschrift, punt. 1 "hinderaspecten" (zie "Het openbaar onderzoek").

Conclusie

Uit de hierboven vermelde kenmerken moet in redelijkheid worden afgeleid dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn, op voorwaarde dat de milderende maatregelen uit de passende beoordeling worden gerespecteerd.

De mogelijke hinderaspecten (geluidshinder, geurhinder, ongedierte) wordt verder in detail behandeld in het kader van de milieuvergunning. Mogelijke hinder, zoals geluid, reuk en ongedierte, zullen beperkt blijven gezien de voorgestelde maatregelen (zie hoger).

(...)

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

(...)

De werken kaderen in een totaalproject die de verbetering van de waterkwaliteit beoogt. De zuiveringsinstallatie betreft een kleinschalige, landelijke waterzuiveringsinstallatie van 405 IE. De aanvraag is in overeenstemming met de behoefte van een kleine waterzuiveringsinstallatie voor het rioolwater afkomstig van Oostkerke. Doordat het afvalwater niet meer onbehandeld in de poldergrachten wordt geloosd, zal de exploitatie van de KWZI bijdragen tot een verbetering van de waterkwaliteit in het zuiveringsgebied Oostkerke.

De aanvraag is volgens het vigerende gewestplan gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Conform art. 4.4.7. §2 uit de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening mag in een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuur of voorzieningen tot gevolg hebben.

Het besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.4.7§2 bepaalt dat de aanleg van rietvelden en waterzuiveringsinstallaties met een maximale capaciteit van 1000 IE kunnen beschouwd worden als handelingen van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact zoals vermeld in art. 4.4.7.§2 van de VCRO (art. 3 §2 10°).

Door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar werd vastgesteld, na het houden van een protestvergadering (zie "Historiek"), dat voorliggende handeling van algemeen belang een ruimtelijk beperkte impact heeft (zie verder), zoals vermeld in art. 4.4.7.§2 uit de VCRO en het Besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.4.7.§2 (art. 3, §3).

Bij voorliggende aanvraag werd een gemotiveerd verzoek en het verslag van de projectvergadering gevoegd.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar heeft reeds een uitspraak gedaan over de "beperkte ruimtelijke impact" van de aanvraag in het kader van de reeds afgeleverde stedenbouwkundige vergunning van 03/11/2014 en in het kader van de projectvergadering dd. 23/06/2015, en kan dit op basis van volgende overwegingen nog verder motiveren en onderbouwen.

De KWZI betreft een kleinschalige installatie met een beperkte capaciteit van 405 IE (daar waar het vernietigde uitvoeringsbesluit alsook het nieuwe besluit de maximum grens op 1000' IE legt). Dit impliceert naast de beperkte afmetingen en terreininname, in hoofdzaak de toepassing van filtering door middel van rietvelden die door hun groen en natuurlijk karakter en inplanting op maaiveldniveau, zeer goed aansluiten bij het bestaande landelijk karakter van de omgeving. De aanwezig technische constructies zijn deels ingebouwd in de grond, en hebben daardoor een zeer beperkte hoogte < 2m). Door hun beperkte oppervlakte en aangepast kleurgebruik vallen ze zeker niet op in de omgeving. Het dienstgebouwtje met de afmetingen (max 25 m², max 3 m hoog) en materiaalgebruik van een tuinhuis/schuilhok kan ook niet aanzien worden als een storend element. De directe omgeving is immers geen ongerept openruimtegebied. Hierbij kan gewezen worden op de aanwezigheid van bebouwde woonpercelen binnen een straal van 100 meter rond de site. De totale grondinname van de bovengrondse constructies bedraagt slechts ca. 200 m² (het nieuwe uitvoeringsbesluit spreekt van max. 500 m²). Het geheel wordt omgord door streekeigen beplanting (knotwilgen), zodat een maximale integratie in het landschap wordt bewerkstelligd. Zowel constructies als beplanting zijn lager dan hetgeen aanwezig is op de aanpalende bebouwde percelen. De impact op de landbouwstructuur is ook zeer beperkt gezien de KWZI ingeplant is op en naast percelen die geen deel uitmaken van een grote aaneengesloten landbouwareaal of die hun landbouwfunctie in praktijk hebben verloren. Er kan dus besloten worden dat de voorliggende aanvraag een beperkte ruimtelijke impact heeft, zodat toepassing kan gemaakt worden van de afwijkingsbepalingen van art. 4.4.7.§2 VCRO.

Dit wordt verder uiteengezet en gemotiveerd in onderstaande rubrieken:

Vrijwaren van de open ruimte en aansluiten bij het woongebied

Voor de inplanting van dergelijke installatie dient in eerste instantie bekeken te worden of een inplanting in woongebied (met landelijk karakter) mogelijk is, omdat het immers een installatie betreft ter zuivering van afvalstromen die in het woongebied gecreëerd worden. Het 'beperkte' woongebied in Oostkerke laat dit echter niet toe, tenzij er wordt overgegaan tot afbraak van bestaande woningen (na onteigening). Ook de locatie 5b komt niet in aanmerking (zie "Het openbaar onderzoek" en zie verder).

Indien een inplanting in woongebied niet mogelijk is, moet de voorziene inplantingsplaats zo dicht mogelijk aansluiten bij het woongebied, zodat de open ruimte wordt gespaard. Voorliggende inplanting sluit aan op het woongebied met landelijk karakter en de bestaande bebouwing langs de Eienbroekstraat. Een inplanting nog dicht bij het woongebied met landelijk karakter zorgt voor een vergroting van de mogelijke hinderaspecten voor de omwonenden en is niet gewenst.

Alternatievenonderzoek - haalbaarheidsstudie

Naar aanleiding van de projectvergadering (zie "Historiek") en voorliggende aanvraag werd een volledig nieuw alternatievenonderzoek uitgevoerd en werd, een nieuwe afweging gemaakt. Naast nieuw onderzoek naar de locaties 1 tot 4, werden ook de nieuwe locaties 5 en 5b onderzocht. .

In het locatie- en alternatievenonderzoek wordt rekening gehouden met de technische aspecten (zoals de grootte van het perceel, de nabijheid van een waterloop, de breedte van de toegangsweg, de ligging ten opzichte van de kern (bij voorkeur stroomafwaarts van de kern), het niveauverschil, etc.). De inplanting werd ook bepaald op basis van het graviteitsprincipe dat een locatie oplegt op een laag gelegen plaats waarbij kan worden geloosd op gracht of beek. Verder werd de ligging ook bepaald ten opzichte van de te saneren afvalwaters. Anderzijds wordt ook rekening gehouden met aspecten op vlak van milieu, landbouw, ruimte, natuur, etc..

In het kader van voorliggende aanvraag is er geen formele vereiste tot het voeren van een alternatievenonderzoek. Een alternatievenonderzoek behoort niet tot de verplichte dossiersamenstelling van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag. De vergunningverlenende overheid moet enkel oordelen over de voorliggende aanvraag en dient in principe geen oordeel te vellen over de andere locaties. Het is evenmin zo dat een alternatievenonderzoek volledig correct en volledig moet zijn uitgevoerd. Voorliggend onderzoek biedt, ondanks eventuele beperkte tekortkomingen, voldoende informatie om te kunnen instemmen met het eindoordeel.

Toch wordt, gezien een verder uitgewerkt alternatievenonderzoek gevraagd werd naar aanleiding van de projectvergadering, volledigheidshalve ingegaan op de diverse argumenten uit het ingediende bezwaarschrift (zie hieronder en "Het openbaar onderzoek").

Voorliggende locatie (locatie 4) heeft een centralere ligging in functie van de aansluiting afvalwater, waardoor de hoogteligging wordt gecompenseerd doordat er geen noodzaak is tot het voorzien van grotere pompstations. Er wordt enerzijds voldoende aangesloten op de bestaande woonpercelen, en anderzijds voldoende afstand gerespecteerd, zodat de hinderaspecten, mits het nemen van de nodige maatregelen, beperkt kunnen worden. De impact op het landschap en de open ruimte is beperkt gezien de bestaande situatie (aanwezige bebouwing, bestaand groenscherm, private toegangsweg, etc.) Er wordt geen

perceel ontnomen van de landbouwfunctie. Voorliggende locatie doorstaat de evenwichtsoefening tussen enerzijds het vrijwaren van de open ruimte en anderzijds de mogelijke hinderaspecten t.o.v. woningen in de omgeving.

De inplanting van de installatie op deze locatie heeft grote voordelen, gezien er in de diepe waterloop kan worden geloosd. De rietvelden kunnen laag voorzien worden, omdat de lozing zoveel lager is. De terrein helling zorgt voor een goede inpasbaarheid.

Het feit dat gezien de beperkte breedte van de straat een bredere oprit nodig is, is aanvaardbaar gezien de bovenvermelde positieve elementen.

Geen enkele andere locatie biedt bijkomende voordelen ten opzichte van locatie 4. Dit geldt ook voor locatie 5b, hoewel deze gelegen is in woongebied met landelijk karakter. Bij locatie 5b is het perceel zeer smal vooraan, waardoor er geen optimale configuratie van rietvelden vooraan op het perceel kan worden bereikt (dit is de meest logische inplanting voor de rietvelden, gezien dit de dichtst mogelijke inplanting bij het lozingspunt is). Tevens betekent dit dat de andere constructies achteraan dienen, ingeplant te worden op een hoger niveau, wat landschappelijk niet gewenst is. Omdraaiing van de configuratie impliceert een grotere inname van het agrarisch gebied achteraan door de rietvelden en is niet aanvaardbaar omwille van de geluidsproblematiek gezien de installaties dan vooraan gelegen zijn bij de bebouwing.

De locaties 2, 2b en 5 maken deel uit van een homogeen openruimte gebied, hetgeen niet het geval is bij locatie 4.

De locatie 1, 3 en 5b bevinden zich op zeer dichte afstand tot de bestaande bebouwing, met grotere hinderaspecten ten aanzien van de woonkwaliteit tot gevolg. Locatie 2a en 2b impliceren het bouwen van een brug over de Zwinnevaart, wat een grote impact heeft op het landschap. Bij locatie 3 moet de installatie op een hoog niveau worden gebouwd, wat een grote impact heeft op het landschap. Voor de locaties 5 en 5b zijn grotere pompstations vereist, gezien de ligging aan de rand van het gebied dat ingezameld wordt.

In functie van de bereikbaarheid van locatie 5 is het bouwen van een brug noodzakelijk. Een inplanting op deze locatie betekent het aansnijden van een groot aaneengesloten en grootschalig stuk landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Ook door de diepte van het perceel is deze niet goed bereikbaar. Er is minder aansluiting met bebouwing.

Voor de verdere beoordeling en afweging van de verschillende onderzochte locaties uit het alternatievenonderzoek wordt verwezen naar de beoordeling van het ingediende bezwaarschrift (zie "Het openbaar onderzoek").

Schaal en ruimtegebruik

Naar aanleiding van de projectvergadering (zie "Historiek") werd bijkomend onderzocht of er geen compactere inplanting van de installaties mogelijk is op voorliggende locatie (locatie 4) en of het vrijwaren van perceel 66E niet mogelijk is.

Compactheid van configuratie

Bij de inrichting van de installatie moet een logische waterflow gerespecteerd worden, hetgeen richtinggevend is voor de inplanting van de constructies. In voorliggend geval is de opstelling al aangepast om zo compact mogelijk te werken. Dit impliceert de facto in meer ondergrondse leidingen tussen de diverse onderdelen van de installatie. Verdere aanpassingen zijn dan ook niet quasi onmogelijk door deze ondergrondse leidingen.

De knik is ingegeven door het respecteren van de private toegangsweg als een feitelijk gegeven. De toegangsweg kan niet geïntegreerd worden in het ontwerp (een KWZI moet

in het kader van de veiligheid afgesloten worden en dus is een toegangsweg die er doorheen loopt geen optie). Bij het weglaten van de knik in functie van een grotere compactheid zou de weg gesupprimeerd worden. Een rietveld moet rechthoekig zijn. Aan één zijde van het rietveld komt het te zuiveren afvalwater toe. Het water loopt-ervolgens naar de andere kant van het rietveld; dit moet over eenzelfde afstand gebeuren zoniet wordt een voorkeursstroming veroorzaakt.

Er wordt geconcludeerd dat voorliggende aanvraag een zo compact mogelijk ontwerp betreft.

Onderzoek naar het vrijwaren van perceel 66E

Het departement Landbouw en Visserij vraagt om te onderzoeken of de noodzakelijke infrastructuur (voorbenzinetank, biorotoren, nabenzinetank, dienstgebouw, ALSB) ingeplant kunnen worden op perceel 66K en niet op perceel 66E, gelet op een hogere landbouwkundige waarde van perceel 66E (het perceel 66E is nog steeds aangegeven voor professioneel landbouwgebruik).

Bij contactname met de eigenares van het perceel 66E voorafgaand aan het indienen van de stedenbouwkundige aanvragen, is gebleken dat deze eigenares geen bezwaar heeft tegen de gedeeltelijke inname van haar perceel. Volgens de Stad Damme is het perceel daarenboven niet in gebruik voor professioneel landbouwgebruik, maar als private schapenweide.

Bij voorliggende inplanting wordt gekozen voor de ruimtelijk meest compact inplanting, waarbij de last gedeeld wordt over de verschillende percelen. Het betreft een min of meer rechthoekige opstelling.

Indien men, zoals de Afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling voorstelt, de biorotoren naast de voorbezinktank zou inplanten, dan zouden deze niet meer bereikbaar zijn voor vrachtwagens. Alle technische constructies zouden dan een kwartslag moeten gedraaid worden en er zou nog een stuk op de wegenis moeten worden voorzien, wat een grotere inname van landbouwgrond betekent.

Het vrijwaren van perceel 66E zou ook impliceren dat het perceel 66K meer zal ingenomen moeten worden.

Er wordt geconcludeerd dat de inname van perceel 66E aanvaardbaar is.

Mogelijke hinderaspecten voor de omwonenden

De open ruimte wordt maximaal gevrijwaard door een inplanting aansluitend op/ingesloten door woonpercelen. Anderzijds dienen ook de hinderaspecten ten aanzien van de bestaande bebouwing te worden beperkt. Bijgevolg wordt een voldoende afstand van circa 47 meter aangehouden ten opzichte van de woning ten westen en circa 50 meter ten opzichte van de woningen ten zuiden van het project.

Ter hoogte van de woningen dient voldaan te worden aan de geluidsnorm voor agrarisch gebied, aangezien het een continue werkende installatie betreft wordt het ontwerp afgestemd op de geldende geluidsnorm voor 's nachts verminderd met 5dB(A), zijnde 30dB(A). De geluidsproducerende elementen op KWZI Oostkerke zijn de mechanische apparaten en toestellen en hun elektromotoren en het turbulent water (overstorten e.d.). Volgende maatregelen zorgen er voor dat de geproduceerde geluidshinder beperkt is:

- Opgestelde motoren hebben een beperkt vermogen.*
- De motoren van de biorotoren en de biorotoren zelf worden overkapt.*
- De voorbezinktank is in een gesloten ruimte ondergebracht.*
- De slibrecirculatiepompen zijn ondergedompeld.*

- De overstorthoogtes zijn beperkt in de nabezinktank en de verdeelgoot.
Een bijkomende bron van geluid vormt het vrachtvervoer dat instaat voor de afvoer van het slib, doch dit vindt slechts maandelijks plaats.

De potentiële geurbronnen van een KWZI zijn de voorbezinktank, de biorotoren en de slibopslag. Elk van deze onderdelen zullen op de KWZI Oostkerke afgedekt zijn.

De KWZI is van het type laagbelast actief slibstelsel, waardoor het risico op geurhinder gezien de verregaande slibmineralisatie sterk beperkt wordt. Gezien de gekozen technologie en de voorziene afdekking, uit ervaring op gelijkaardige installaties, ondanks de nabijheid van woningen zijn geen geurwaarnemingen te verwachten buiten de perceelsgrenzen van de KWZI. Bovendien zijn de woningen gelegen afwaarts de overheersende windrichting.

Mogelijke hinder, zoals geluid, reuk en ongedierte, zullen beperkt blijven gezien de voorgestelde maatregelen. Zie ook de rubrieken "Het Openbaar Onderzoek" en "Milieutoets". De mogelijke visuele hinder wordt besproken onder punt "landschappelijke inpasbaarheid en integratie in de omgeving".

Landschappelijk inpasbaarheid en integratie in de omgeving

Het perceel is goed bereikbaar en is nog steeds voldoende aansluitend bij bestaande bebouwing: er wordt niet te dicht bij bestaande bebouwing gebouwd maar toch nog voldoende aansluitend zodat de open ruimte niet wordt geschaad. De bestemmingen in de omgeving worden niet in het gedrang gebracht.

De installatie bestaat uit hoofdzakelijk ondergrondse werken, met uitzondering van de aanleg van de verhardingen, het groenscherm met omheining, het dienstgebouw (2,65 m hoogte) en de deels bovengrondse biorotoren (de bouwhoogte van de installatieonderdelen is max. 2 meter). De beperkte hoogte en de voldoende ruime inplanting ten opzichte van de perceelsgrenzen (minstens 3 m) maakt de schaal aanvaardbaar: de ruimtelijke draagkracht van het gebied wordt niet overschreden. De vormgeving van het dienstgebouw is eenvoudig en sluit door de houten bekleding goed aan bij de groene omgeving. Aan de overzijde van de Sabtsweg en de Zwinnevaart is er kleine reliëfverhoging aanwezig, wat een natuurlijke buffer vormt.

Voorliggende locatie bevindt zich in een versnipperd landschap. De locatie wordt ingesloten door het maaiveld aan de overzijde van de Zwinnevaart dat hoger gelegen is (noordzijde), de aanwezigheid van een groenscherm op perceel 75D (zuidzijde), de private toegangsweg (oostzijde) en een bestaande woning (westzijde). De landbouwwaarde is omwille van deze ligging niet hoog. Er wordt tevens gezorgd voor een maximale integratie in de bestaande toestand (zie hieronder).

Groen- en landschapsinkleding

De verhardingen en de gebouwen worden aan het oog onttrokken door het geplande groenscherm. De gracht met rietkraag en de rij- knotwilgen aan _drie zijden van het terrein zorgen voor een groene landschappelijke inkleding. Dit halfopen groenscherm zorgt voor de integratie van de installatie in de omgeving en bestaat uit dezelfde landschapselementen als uit de omgeving. Het groenscherm doet hiermee geen afbreuk aan het landschapsbeeld, maar integendeel versterkt het zelfs. De rij knotwilgen aan de westzijde van de KWZI, ter hoogte van het dienstgebouw en de biorotoren, zorgt voor een visuele afscherming richting de dichtste woning.

In functie van de landschappelijke integratie worden de rietvelden aan de oostkant voorzien (percelen 65a en 65b) aan de kant van de open ruimte, terwijl de technische installaties aansluiten bij de woonomgeving. De keuze van een rietveld als tertiaire zuiveringstechniek zorgt voor een belangrijke groenzone en sluit aan bij de landschappelijke kenmerken van het gebied.

Aan de west- en de oostzijde van de KWZI wordt op het terrein van de zuiveringsinstallatie een wadi voorzien beplant met riet.

De gracht die op vandaag op de perceelsgrens loopt doorheen de site verdwijnt in functie van de aanvraag. Deze gracht, die toekomt ten zuiden van de biorotoren, wordt verbonden met de wadi aan de westzijde van de site. Op deze manier kan ook een groenbuffer (bomen) ten zuiden van de biorotoren worden aangeplant.

Verhardingen en bereikbaarheid

De verhardingen worden beperkt tot een minimum (een groot deel van de installatie bestaat uit wortelzonerietvelden, dit is een feite 'een vrij 'groene' installatie). De oprit in asfalt is vereist voor de draagkracht, gezien zware slibwagens het terrein op moeten en er ook moeten draaien. Indien er gemorst zou worden, zou bij een open verharding het terrein verontreinigd worden. Bij asfalt kan hetgeen gemorst wordt opgevangen worden en terug in de installatie gebracht worden. Het perceel van aanvraag sluit aan op de openbare weg. De toegang tot de KWZI kan op een vlotte manier verlopen langs de Sabtsweg. De breedte van de toegangsweg op het terrein is verantwoordbaar gezien een voldoende brede draaicirkel vereist is vermits de Sabtsweg niet breed is.

Werkzone

De werkzone werd ten opzichte van de vorige aanvraag verlegd naast de private toegangsweg. Het werfverkeer gaat hierdoor over de Sabtsweg in plaats van over de private weg. De vervoersbewegingen zullen beperkt zijn. De aannemer heeft de mogelijkheid om er gronden te stockeren, maar kan deze gronden ook onmiddellijk afvoeren.

De tijdelijke werkzone moet na het afronden van de werken in oorspronkelijke staat te worden hersteld.

ALGEMENE CONCLUSIE

Een inplanting in woongebied wordt vanuit ruimtelijke principes geprefereerd. Gezien een inplanting in woongebied niet mogelijk blijkt te zijn, wordt een inplanting zo goed als mogelijk aansluitend op het woongebied verkozen. Op basis van het gevoerde onderzoek in de haalbaarheidsstudie en rekening houdend met de bestaande situatie ter hoogte van alle onderzochte locaties, kan geoordeeld worden dat akkoord kan gegaan worden met voorliggende locatie (locatie 4), zelfs rekening houdende met de aangekaarte tegenargumenten voor deze locatie (noodzaak bredere toegangsweg, maatregelen te nemen inzake geluidshinder, hogere doch centrale ligging in het gebied).

Voorliggende locatie werd weloverwogen gekozen (aan het weerhouden van deze locatie als inplantingsplaats ging een lang proces vooraf met adviezen van alle adviserende instanties, zie "Historiek") en betreft de meest geschikte locatie met een beperkte ruimtelijke impact. Er wordt voldaan aan de vereisten inzake het vrijwaren van de open ruimte en het aansluiten bij het woongebied, de mogelijke hinderaspecten voor de omwonenden, het graviteitsprincipe en de ligging t.o.v. de saneren afvalwaters, de bereikbaarheid en de integratie in de omgeving. Geen enkele andere locatie biedt bijkomende voordelen ten opzichte van deze locatie.

De installatie bestaat uit hoofdzakelijk ondergrondse werken, met uitzondering van de aanleg van de verhardingen, het groenscherm met omheining, het dienstgebouw (2,65 meter hoogte) en de deels bovengrondse biorotoren. De beperkte hoogte en de voldoende ruime inplanting ten opzichte van de perceelsgrenzen (minstens 3 meter) maakt de schaal aanvaardbaar: de ruimtelijke draagkracht van het gebied wordt niet overschreden. De constructies die boven het maaiveld uitkomen bezitten hebben een neutrale vormgeving en worden visueel maximaal afgeschermd.

Er worden maatregelen genomen inzake geur-, geluid- en visuele hinder om de mogelijke hinder voor omwonenden te beperken. Mitigerende of milderende maatregelen moeten de impact op de natuur en het vogelrichtlijngebied beperken. De installatie wordt geïntegreerd in het landschap.

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.
...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VII. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 11.4.1 en 15.4.6.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna: Inrichtingsbesluit), van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 goedgekeurde gewestplan Brugge-Oostkust, van artikel 4.4.7, §2 VCRO, van artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid, VCRO en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester (hierna: Besluit Handelingen van Algemeen Belang), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet), van het gezag van gewijsde van het arrest

van 15 maart 2016 met nummer RvVb/A/1516/0797, en van een aantal beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht.

De verzoekende partij voert in essentie aan dat de verwerende partij ten onrechte naast artikel 3, §2 ook toepassing maakt van artikel 3, §3 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang. Zij meent dat enkel artikel 3, §2 van het vermeld besluit van toepassing is, gezien §2 sinds de wijziging die werd doorgevoerd naar aanleiding van een vernietigingsarrest van de Raad van State, bepaalt dat de aanleg, wijziging of uitbreiding van rietvelden en waterzuiveringsinstallaties met een maximale capaciteit van 1000 IE en de bijhorende werfzones en tijdelijke stockages, kunnen worden beschouwd als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben. Artikel 3, §3 daarentegen heeft volgens de verzoekende partij betrekking op handelingen van algemeen belang die niet in paragraaf 1 of 2 van het besluit vermeld zijn, waarbij de aanvrager het vergunningverlenend bestuursorgaan kan verzoeken om vast te stellen dat dergelijke handeling een ruimtelijk beperkte impact heeft. Een projectvergadering moet daarvoor gehouden worden.

De verzoekende partij gaat bij dit alles uit van de vaststelling dat het gewijzigde artikel 3, §2 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang in werking is getreden op 22 november 2015, en dat deze dus van toepassing is op vergunningsaanvragen ingediend vanaf die datum, en dat de voorliggende aanvraag hieronder valt gezien deze op 15 januari 2016 ontvankelijk en volledig is bevonden.

De verzoekende partij stelt dat gezien beide artikelen een andere aanpak en beoordeling vereisen, de vergunningverlenende overheid diende te motiveren of zij hetzij artikel 3, §2, 10°, hetzij artikel 3, §3 van voormeld Besluit van toepassing acht.

Verder meent de verzoekende partij dat de verwerende partij het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van de Raad van 15 maart 2016 inzake de eerste stedenbouwkundige aanvraag schendt, omdat zij in de bestreden beslissing in haar beoordeling over de beperkte ruimtelijke impact verwijst naar de met dit arrest vernietigde stedenbouwkundige vergunning van 3 november 2014. Daarnaast wordt in deze beoordeling ook verwezen naar de projectvergadering van 23 juni 2015 zonder de inhoud ervan op te nemen of aan de bestreden beslissing toe te voegen. De verzoekende partij stelt nog dat zij niet ter kennis werd gebracht van de beslissing van deze projectvergadering. Zij meent dan ook dat de bestreden beslissing onzorgvuldig en gebrekkig is doordat louter verwezen wordt naar eerdere beslissingen en geen eigen beoordeling wordt gemaakt. De omstandigheid dat zij in het kader van de actieve openbaarheid van bestuur kennis diende te nemen van de beslissing genomen in de projectvergadering zou hieraan geen afbreuk doen.

De verzoekende partij vervolgt dat de motivering die wordt gehanteerd om te kunnen steunen op de afwijkingsbepaling van artikel 4.4.7, §2 VCRO, niet voldoet aan de vereisten van artikel 3, §2 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang.

Tot slot zou volgens de verzoekende partij ten onrechte zijn besloten dat de aanvraag een beperkte ruimtelijke impact in de zin van artikel 4.4.7, §2 VCRO heeft, gezien er in de bestreden beslissing geen concreet en afdoende onderzoek voorhanden zou zijn naar de configuratie en compactheid van de KWZI, zoals vooropgesteld in het verslag van de projectvergadering inzake het alternatievenonderzoek. De verwerende partij zou de beweringen van de aanvrager dat de 'logische waterflow' zal worden gerespecteerd en dat 'de opstelling al aangepast is om zo compact mogelijk te werken' voor waar aannemen, zonder deze aan een nader onderzoek te onderwerpen in het licht van een zo compact mogelijke configuratie.

De verzoekende partij besluit dat de afwijkingsbepaling van artikel 4.4.7, §2 VCRO niet kon worden gebruikt, minstens zou hiervoor een uitgebreidere motivering dienen opgenomen te zijn.

2.

In haar schriftelijke uiteenzetting stelt de tussenkomende partij vast dat voorliggende aanvraag op 24 september 2015 werd ingediend, terwijl het besluit dat artikel 3 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang wijzigt, pas in werking is getreden op 22 november 2015. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij meent, is volgens de tussenkomende partij het nieuwe artikel 3, §2, 10° van vermeld besluit niet van toepassing als rechtsgrond voor deze aanvraag. Hieruit volgt dat moet teruggevallen worden op de versie van het besluit zoals het bestond vóór de wijziging ervan, waarbij noch artikel 3, §1, noch artikel 3, §2 een expliciete vermelding bevat van handelingen van algemeen belang die betrekking hebben op de aanleg van een kleine waterzuiveringsinstallatie met een maximum capaciteit van 405 IE, zodat enkel beroep kan worden gedaan op artikel 3, §3 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang. Bij het indienen van de aanvraag zou de tussenkomende partij dan ook geen ander optie hebben gehad dan deze uitgewerkt door vermeld artikel 3, §3, wat zij dan ook gedaan heeft door het indienen van een verzoek tot het houden van een projectvergadering.

De tussenkomende partij is van oordeel dat de bestreden beslissing wel degelijk en duidelijk gesteund is op artikel 3, §3 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang. Zij verwijst hiervoor naar de historiek van het dossier. De verwijzing in de bestreden beslissing naar artikel 3, §2, 10° zou hieraan geen afbreuk doen, te meer de procedure voorzien in artikel 3, §3 zwaarder is dan deze in artikel 3, §2, 10° en de betreffende handeling dus zeker op grond van artikel 3, §2, 10° vergunbaar is wanneer de vergunningverlenende overheid deze op grond van artikel 3, §3 als een handeling van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact beschouwt.

De tussenkomende partij merkt verder op dat de verzoekende partij bij haar kritiek op de motivering inzake de beperkte ruimtelijke impact uitgaat van een zeer partiële lezing gelet op de nochtans uitgebreide motivering ter zake. De verwerende partij zou zich geenszins beperkt hebben tot een verwijzing naar de beoordeling in het kader van de eerdere vergunningsbeslissing van 3 november 2014 voor de bouw van een rioolwaterzuiveringsinstallatie. De tussenkomende partij herneemt vervolgens de betreffende motivering in haar uiteenzetting.

Uit deze motivering blijkt volgens de tussenkomende partij dat wel degelijk rekening werd gehouden met de eisen gesteld in de projectvergadering om een bijkomend alternatievenonderzoek te voeren, te streven naar compactheid en de inplanting op het perceel 66E te herbekijken. Zij verwijst naar de nieuwe haalbaarheidsstudie die zij toevoegde aan het aanvraagdossier, en voor wat betreft het onderzoek naar de compactheid van de installatie, naar het gunstig advies van het departement Landbouw en Visserij. Zij meent dat er wel degelijk een motivering opgenomen is omtrent de configuratie van de installatie.

De tussenkomende partij merkt nog op dat blijkt dat de verzoekende partij kennis genomen heeft van de bij de aanvraag gevoegde stukken, aangezien zij in haar bezwaar tijdens het openbaar onderzoek de conclusies ervan betwist. De aldaar door de verzoekende partij aangevoerde argumenten zijn zowel door het college van burgemeester en schepenen als door de verwerende partij concreet en uitgebreid beantwoord. Ook hiermee dient volgens de tussenkomende partij rekening te worden gehouden bij de vraag of de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd werd.

3.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij in antwoord op de tussenkomende partij dat zowel bij toepassing van artikel 3, §2 als artikel 3, §3 van het besluit, de beperkte ruimtelijke impact van de installatie dient te worden gemotiveerd, wat ter zake niet afdoende zou zijn gebeurd.

Verder benadrukt de verzoekende partij dat de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidbeginsel geschonden zijn door het verslag van de projectvergadering niet in de bestreden beslissing op te nemen of eraan toe te voegen, terwijl hier wel wordt op gesteund om de ruimtelijk beperkte impact te beoordelen. Zij wijst er op dat artikel 3, §3 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang uitdrukkelijk oplegt dat dit verslag bij de vergunningsaanvraag wordt gevoegd.

De verzoekende partij vervolgt dat de omstandigheid dat een alternatievenonderzoek werd gevoerd en het perceel van de aanvraag volgens de verwerende partij de beste locatie is, niet aantoont dat de installatie daarom de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet overschrijdt. Een concrete beoordeling van deze voorwaarden diende nog steeds te gebeuren, wat ter zake niet het geval zou zijn.

De verzoekende partij houdt tot slot vol dat het compacte karakter van de aanvraag niet werd onderzocht, en dat het niet haar taak is om in het kader hiervan een technische beoordeling te geven zoals de verwerende partij in haar antwoordnota stelt. Het komt integendeel aan de verwerende partij toe een eigen zorgvuldige beoordeling op te nemen waaruit blijkt dat zij de feitelijke opbouw van de installatie concreet heeft onderzocht.

4.

In haar laatste schriftelijke uiteenzetting meent de tussenkomende partij dat de verwerende partij niet erkent dat artikel 3, §3 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang verkeerdelijk werd toegepast, maar eerder dat een verwijzing naar beide bepalingen niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing leidt. Zij beaamt ook dat het verlenen van een vergunning op grond van artikel 3, §3 van het besluit inhoudt dat de aanvraag vergunbaar is op grond van artikel 3, §2.

Verder merkt de tussenkomende partij op dat de verzoekende partij zich beperkt tot vage beweringen maar niet aantoont dat het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden overschreden zal worden door de aangevraagde constructies. Hier tegenover staat volgens de tussenkomende partij een uitgebreide motivering van de verwerende partij.

Waar de verzoekende partij verwijst naar de bepaling in artikel 3, §3 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang dat het document betreffende de projectvergadering bij de aanvraag moet gevoegd worden, stelt de tussenkomende partij dat het dus volstaat dat de gegevens omtrent de projectvergadering bij de aanvraag werden gevoegd, wat ook gebeurde, ter garantie dat belanghebbende derden hiervan kennis kunnen nemen tijdens het openbaar onderzoek. Het is volgens haar dan ook niet vereist dat dit document aan de bestreden beslissing moet gehecht worden.

De tussenkomende partij besluit dat blijkt dat de verwerende partij artikel 4.4.7, §2 VCRO op een correcte wijze heeft toegepast en de vergunning op grond hiervan heeft kunnen verlenen.

Beoordeling door de Raad

1.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de aanvraag de bouw van een rioolwaterzuiveringsinstallatie van huishoudelijk afvalwater met bijhorende effluentleiding betreft.

Het wordt niet betwist dat het perceel van de aanvraag gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en dat deze derhalve zonevreemd is. Evenmin wordt betwist dat voor voorliggende aanvraag beroep kan worden gedaan op de afwijkingsbepaling van artikel 4.4.7, §2 VCRO als rechtsgrond voor de vergunningverlening.

Artikel 4.4.7, §2 VCRO, zoals gewijzigd bij decreet van 11 mei 2012, luidt als volgt:

“In een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, mag worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructures of voorzieningen tot gevolg hebben.

De Vlaamse Regering bepaalt welke handelingen van algemeen belang onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen. Ze kan ook de regels bepalen op basis waarvan kan worden beslist dat niet door haar opgesomde handelingen toch onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen.”

Uit deze decreetsbepaling volgt dat de Vlaamse regering de handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, bepaalt, waarvoor, met toepassing van artikel 4.4.7, §2 VCRO, een vergunning kan worden verleend in afwijking van de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften.

Bij besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2012 tot wijziging van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang, werd Hoofdstuk III ‘De handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben of als dergelijke handelingen beschouwd kunnen worden’, dat enkel bestaat uit artikel 3, vervangen.

Het Besluit Handelingen van Algemeen Belang, zoals van toepassing ten tijde van de bestreden beslissing, maakt in artikel 3 een onderscheid tussen (§1) “handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben”, (§2) “handelingen die kunnen beschouwd worden als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben” en (§3) handelingen die niet in §§ 1 of 2 zijn vermeld, maar waarvan het vergunningverlenende bestuursorgaan kan vaststellen, op gemotiveerd verzoek van de aanvrager, dat een handeling van algemeen belang een ruimtelijk beperkte impact heeft zoals bedoeld in artikel 4.4.7, §2 VCRO.

2.

2.1

De verzoekende partij bekritiseert in essentie de toepassing van artikel 3, §3 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang op grond van het uitgangspunt dat ingevolge het vernietigingsarrest van de Raad van State van 13 januari 2015, nummer 229.800, het besluit werd gewijzigd zodat voor voorliggende aanvraag artikel 3, §2 van vermeld besluit toegepast moet

worden, terwijl de bestreden beslissing zowel artikel 3, §2 als 3, §3 van het besluit als grondslag zou hanteren.

De Raad van State vernietigde met het arrest van 13 januari 2015 met nummer 229.800 het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2010 voor zover wordt bepaald in artikel 3, §1, 7° van het besluit van 5 mei 2000 dat “de aanleg, wijziging of uitbreiding van (...) rietvelden en waterzuiveringsinstallaties met een maximale capaciteit van 1000 IE” handelingen van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact zijn waardoor in afwijking van stedenbouwkundige en verkavelingsvoorschriften een vergunning kan worden verleend.

Ingevolge dit arrest werd het Besluit Handelingen van Algemeen Belang bij besluit van de Vlaamse regering van 9 oktober 2015 gewijzigd. Het artikel 3, §2 van dit besluit luidt na deze wijziging als volgt:

“Naast de handelingen, vermeld in paragraaf 1, kunnen de volgende handelingen van algemeen belang beschouwd worden als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben als vermeld in artikel 4.4.7, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. De handelingen hebben betrekking op :

(...)

10° de aanleg, wijziging of uitbreiding van rietvelden en waterzuiveringsinstallaties met een maximale capaciteit van 1000 IE;

(...)

14° werfzones en tijdelijke (grond)stockages met het oog op de uitvoering van de handelingen, vermeld in punt 1° tot en met 13°.

De handelingen, vermeld in het eerste lid, die niet onder paragraaf 1 vallen, mogen niet worden uitgevoerd in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, tenzij die handelingen door de aard, ligging en oppervlakte ervan geen significante impact hebben op het ruimtelijk kwetsbare gebied.

De vergunningsaanvrager die de handelingen, vermeld in het eerste lid, wil uitvoeren, motiveert in zijn vergunningsaanvraag waarom die handelingen een ruimtelijk beperkte impact hebben.”

In §3 wordt bepaald:

“Op gemotiveerd verzoek van de aanvrager kan het vergunningverlenende bestuursorgaan vaststellen dat een handeling van algemeen belang die niet in paragraaf 1 of 2 is vermeld, een ruimtelijk beperkte impact als vermeld in artikel 4.4.7, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening heeft.

Deze handelingen mogen niet worden uitgevoerd in een ruimtelijk kwetsbaar gebied tenzij deze handelingen gelet op hun aard, ligging en oppervlakte geen significante impact hebben op het ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Dat bestuursorgaan beoordeelt concreet of de handelingen de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet overschrijden, aan de hand van de aard en omvang van het project, en het ruimtelijk bereik van de effecten van de handelingen.

Het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt en beslist daarover nadat een

projectvergadering werd gehouden en voor de vergunningsaanvraag werd ingediend. Het document waaruit die beslissing blijkt, wordt bij de vergunningsaanvraag gevoegd. "

Wat betreft de inwerkingtreding van deze wijzigingen bepaalt artikel 3 van het wijzigingsbesluit van 9 oktober 2015 als volgt:

"De bepalingen van dit besluit zijn van toepassing op vergunningsaanvragen die worden ingediend vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit."

Vermits het besluit in werking is getreden op 22 november 2015, is de gewijzigde regelgeving van toepassing op vergunningsaanvragen ingediend vanaf die datum.

Uit de gegevens van het dossier, en dit wordt niet betwist, blijkt dat voorliggende aanvraag werd ingediend op 24 september 2015, dit is vóór de inwerkingtreding van het wijzigingsbesluit. De verzoekende partij gaat er in haar betoog verkeerdelijk van uit dat voor de toepassing van het wijzigingsbesluit moet gekeken worden naar de datum van de ontvankelijkheids- en volledigheidsbeslissing over de aanvraag, en dat in de bestreden beslissing reeds toepassing kon gemaakt worden van het gewijzigde artikel 3, §2 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang.

Gelet op de inwerkingtreding van het wijzigingsbesluit na het indienen van voorliggende aanvraag, kon de verwerende partij terecht steunen op artikel 3, §3 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang. Voor zover de verzoekende partij verder in haar betoog opwerpt dat de opgenomen motivering inzake de beperkte ruimtelijke impact niet zou voldoen aan een beoordeling zoals voorzien in artikel 3, §2 van dit besluit, mist deze stelling dan ook juridische grondslag.

De omstandigheid dat in de bestreden beslissing melding wordt gemaakt van zowel artikel 3, §2 als artikel 3, §3 van vermeld besluit doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de verwerende partij artikel 3, §3 van het besluit als de correcte rechtsgrond heeft toegepast. Dit blijkt immers genoegzaam uit de feiten en de motivering opgenomen in de bestreden beslissing. Zo verwijst de bestreden beslissing in verschillende overwegingen uitdrukkelijk naar de projectvergadering van 23 juni 2015, waarvan het verslag en de navolgende beslissing van de verwerende partij over de beperkte ruimtelijke impact bij de aanvraag gevoegd zijn. Uit deze overwegingen blijkt dat de motivering van de verwerende partij steunt op de bevindingen van deze projectvergadering en de op grond hiervan uitgevoerde bijkomende alternatievenonderzoek en haalbaarheidsstudie, welke de verzoekende partij in haar betoog in het derde middel ook betreft.

Uit het voorgaande blijkt dan ook genoegzaam dat de verwerende partij artikel 3, §3 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang als rechtsgrond voor het verlenen van voorliggende vergunning heeft gehanteerd en terecht kon hanteren.

2.2

Waar de verzoekende partij daarnaast opwerpt dat de motivering omtrent de beperkte ruimtelijke impact van de aangevraagde handeling geenszins afdoende is omdat zij slechts gesteund is op de inmiddels vernietigde stedenbouwkundige vergunning van 3 november 2014 enerzijds, en op de bevindingen van de projectvergadering van 23 juni 2015 welke niet in de bestreden beslissing werden opgenomen anderzijds, dient ook hier te worden vastgesteld dat de verzoekende partij uitgaat van een verkeerde vaststelling, hierbij verwijzende naar een beperkte lezing en aanhaling van de betrokken overwegingen in de bestreden beslissing. Uit de bestreden beslissing blijkt

immers, maar de verzoekende partij laat na dit fragment in haar citaat op te nemen, dat de verwerende partij daarnaast een bijkomende motivering opneemt op grond waarvan zij besluit dat de aanvraag een beperkte ruimtelijke impact heeft:

“ ...

De KWZI betreft een kleinschalige installatie met een beperkte capaciteit van 405 IE (daar waar het vernietigde uitvoeringsbesluit alsook het nieuwe besluit de maximum grens op 1000' IE legt). Dit impliceert naast de beperkte afmetingen en terreininname, in hoofdzaak de toepassing van filtering door middel van rietvelden die door hun groen en natuurlijk karakter en inplanting op maaiveldniveau, zeer goed aansluiten bij het bestaande landelijk karakter van de omgeving. De aanwezig technische constructies zijn deels ingebouwd in de grond, en hebben daardoor een zeer beperkte hoogte < 2m). Door hun beperkte oppervlakte en aangepast kleurgebruik vallen ze zeker niet op in de omgeving. Het dienstgebouwtje met de afmetingen (max 25 m², max 3 m hoog) en materiaalgebruik van een tuinhuis/schuilhok kan ook niet aanzien worden als een storend element. De directe omgeving is immers geen ongerept openruimtegebied. Hierbij kan gewezen worden op de aanwezigheid van bebouwde woonpercelen binnen een straal van 100 meter rond de site. De totale grondinname van de bovengrondse constructies bedraagt slechts ca. 200 m² (het nieuwe uitvoeringsbesluit spreekt van max. 500 m²). Het geheel wordt omgord door streekeigen beplanting (knotwilgen), zodat een maximale integratie in het landschap wordt bewerkstelligd. Zowel constructies als beplanting zijn lager dan hetgeen aanwezig is op de aanpalende bebouwde percelen. De impact op de landbouwstructuur is ook zeer beperkt gezien de KWZI ingeplant is op en naast percelen die geen deel uitmaken van een grote aaneengesloten landbouwareaal of die hun landbouwfunctie in praktijk hebben verloren. Er kan dus besloten worden dat de voorliggende aanvraag een beperkte ruimtelijke impact heeft, zodat toepassing kan gemaakt worden van de afwijkingsbepalingen van art. 4.4.7.§2 VCRO.

Dit wordt verder uiteengezet en gemotiveerd in onderstaande rubrieken:

...”

De verzoekende partij betreft deze verdere concrete beoordeling van de beperkte ruimtelijke impact evenwel niet in haar uiteenzetting, zodat zij dan ook niet ernstig kan voorhouden dat deze motivering niet afdoende is.

Voor zover de verzoekende partij opwerpt dat de beslissing van de projectvergadering niet werd opgenomen in of toegevoegd aan de bestreden beslissing, moet worden opgemerkt dat het verslag van de projectvergadering, zoals vereist door artikel 3, §3 Besluit Handelingen Algemeen Belang, in het aanvraagdossier zit en de verzoekende partij dit kon inkijken in het kader van het openbaar onderzoek, wat zij op zich ook niet betwist. Geen enkele regelgeving verplicht dit verslag van de projectvergadering nogmaals aan de bestreden beslissing toe te voegen.

De verzoekende partij laat na aan te tonen dat het niet letterlijk overnemen van dit verslag in de bestreden beslissing of de toevoeging als bijlage, heeft geleid tot een onzorgvuldige of kennelijk onredelijke beoordeling. De Raad verwijst naar de verschillende verwijzingen in de bestreden beslissing naar de projectvergadering, waaruit de relevante bevindingen uit het betrokken verslag afdoende blijken en waaruit blijkt dat de verwerende partij dit verslag bij haar oordeel heeft betrokken. De Raad verwijst tevens, zoals hierboven aangehaald, naar de eigen motivering van de verwerende partij inzake de beoordeling van de beperkte ruimtelijke impact. Zoals reeds gesteld betreft de verzoekende partij deze motieven niet in haar kritiek.

Waar de verzoekende partij tot slot nog meent dat ten onrechte op de vergunningsbeslissing van 3 november 2014 inzake de eerdere aanvraag voor het bouwen van een rioolwaterzuiveringsinstallatie wordt gesteund gezien deze vernietigd werd door de Raad, wordt opgemerkt dat de Raad deze beslissing vernietigde voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer, gelet op het feit dat de tussenkommende partij verzaakte aan vermelde stedenbouwkundige vergunning. Er valt dan ook niet in te zien welke gezaghebbende overwegingen uit het vernietigingsarrest zouden geschonden worden door in de bestreden beslissing te verwijzen naar de vergunningsbeslissing van 3 november 2014. De verzoekende partij laat evenzeer na dit aan te tonen.

2.3

Voor het overige meent de verzoekende partij dat de verwerende partij ten onrechte besloten heeft dat de aanvraag een beperkte ruimtelijke impact heeft, omdat geen afdoende onderzoek zou zijn gevoerd naar de configuratie en compactheid van de KWZI, zoals werd vooropgesteld in het besluit van de projectvergadering.

Evenwel verwijst zij zelf naar de betrokken tekstfragmenten in de beoordeling waarbij de compactheid van de configuratie enerzijds en het vrijwaren van perceel 66E anderzijds wordt onderzocht en beoordeeld. Deze *in concreto* beoordeling volgt na de algemene beoordeling inzake de beperkte ruimtelijke impact, zoals hierboven geciteerd. De verwerende partij onderzoekt daarbij onder meer de vrijwaring van de open ruimte en het aansluiten bij het woongebied, het gevoerde alternatievenonderzoek en het onderzoek naar de vrijwaring van het perceel 66E.

Met betrekking tot de compactheid van de configuratie beperkt de verzoekende partij zich tot de algemene stelling dat dit niet tot uiting komt in de bestreden beslissing. Onder verwijzing naar de overwegingen op p. 20-21 in de bestreden beslissing waar een afzonderlijk onderdeel wordt gewijd aan de compactheid en de configuratie meent de verzoekende partij dat de verwerende partij zich beperkt tot overname van het standpunt van de aanvrager en dat geen afzonderlijke motivering voorligt voor de configuratie maar enkel voor de compactheid.

De verzoekende partij beperkt zich ter zake tot opportunitetskritiek zonder de gegeven motivering inhoudelijk te bekritisieren. De verwijzing naar de definitie van 'configuratie' neemt niet weg dat de verwerende partij de inrichting en de opstelling en de compactheid ervan beschreven heeft en gemotiveerd heeft waarom deze daar gepast zijn. Dat daarbij het onderbouwd standpunt van de aanvrager wordt gevolgd, is niet verboden indien dit technisch voldoet en verantwoord is. De verzoekende partij toont nog het een nog het ander aan. Op geen enkele wijze wordt door de verzoekende partij voorgehouden of aangetoond dat de motivering op dit punt niet afdoende, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zou zijn.

De Raad merkt bovendien op dat de verzoekende partij zelfs geen kritiek uit op het alternatievenonderzoek noch op het gevraagde onderzoek inzake de vrijwaring van perceel 66E.

3.

Uit het voorgaande volgt dat de verzoekende partij niet aantoont dat de verwerende partij ten onrechte toepassing zou gemaakt hebben van artikel 4.4.7, §2 VCRO en op grond van artikel 3, §3 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang het aangevraagde beschouwd heeft als een handeling met ruimtelijk beperkte impact.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept de schending in van artikel 11.4.1 en 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit, het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 goedgekeurde gewestplan Brugge-Oostkust, van artikel 4.4.7, §2 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet en van de zorgvuldigheidsplicht, het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

In dit middel voert de verzoekende partij vooreerst aan dat het feit dat de aanvraag zich volgens de Landschapsatlas, welke weliswaar geen verordenende kracht heeft, in een relictzone bevindt, niet wordt meegenomen in de beoordeling.

Daarnaast is de verzoekende partij van oordeel dat niet afdoende gemotiveerd is dat de aanvraag verenigbaar is met de schoonheidswaarde van het landschap en dit in het licht van de esthetische toets die moet worden doorgevoerd bij de ligging in een landschappelijk waardevol gebied. Zij licht toe dat er in de bestreden beslissing zelfs geen sprake is van de notie 'schoonheidswaarde'. Zij wijst hierbij op het open agrarisch landschap ten oosten van de aanvraag en meent dat de aanwezigheid van bebouwing ten westen van de aanvraag niet betekent dat de schoonheidswaarde van het landschap niet moet beschermd worden. Onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad stelt zij dat de enkele verwijzing naar de eventuele bestaande bebouwing en de beweerde aantasting van het open landschap geen reden kan zijn om het landschappelijk waardevol karakter van het agrarisch gebied verder aan te tasten om alzo de verenigbaarheid met de schoonheidswaarde van het landschap te verantwoorden. Zij merkt nog op dat het noodzakelijke groenscherm ter beperking van de visuele hinder reeds aantoonde dat de aanvraag de schoonheidswaarde van het landschap miskent of dreigt te miskennen.

2.

De tussenkomende partij merkt op dat de verzoekende partij nalaat aan te duiden in welke relictzone de aanvraag gelegen is, welke kenmerken deze zone hebben en op welke wijze de constructie hierop een negatieve impact zou kunnen hebben.

Zij stelt niet in te zien zijn op grond van welke bepaling de verwerende partij hieromtrent verplicht zou zijn tot een bijkomende motivering, aangezien de verzoekende partij zelf stelt dat de landschapsatlas een beleidsdocument is zonder verordenende kracht. De verzoekende partij laat aldus na enige bepaling aan te wijzen die wijst op een dergelijke formele motiveringsplicht.

Ook de stelling dat artikel 4.4.7, §2 VCRO een motivering inzake de verenigbaarheid van de aanvraag met de bijzonder schoonheidswaarden van het landschap niet verhindert, zou volgens de tussenkomende partij niet gestaafd worden door enige verwijzing naar een bepaling, beginsel of rechtspraak. Zij is van oordeel dat de essentie van artikel 4.4.7, §2 VCRO net inhoudt dat géén toetsing aan de stedenbouwkundige voorschriften moet gebeuren en nutteloos is, gezien het vaststaat dat de aanvraag van de KWZI hiermee strijdig is. Wel stelt zij dat de toets aan de goede ruimtelijke ordening nog steeds moet gebeuren, waaraan ter zake voldaan is. De tussenkomende partij merkt hierbij op dat de schending van artikel 4.3.1 VCRO niet wordt opgeworpen.

Vervolgens haalt de tussenkomende partij de overwegingen in de bestreden beslissing aan waaruit volgens haar duidelijk blijkt waarom de verwerende partij de aanvraag mogelijk acht binnen een

landbouwgebied. Hierin, maar ook in de weerlegging van de bezwaren van de verzoekende partij, wordt volgens de tussenkomende partij aangetoond dat het typische landschap niet wordt aangetast en de aanvraag probleemloos ingepast kan worden. Op deze wijze wordt volgens haar het aspect van de schoonheidswaarde van het landschap, voor zover nodig, wel degelijk beoordeeld.

Tot slot wijst de tussenkomende partij er op dat het gegeven van een groenscherm enerzijds, zoals de verzoekende partij meent, kan aanzien worden als een aanwijzing dat het project eigenlijk moet weggestoken worden in de omgeving, anderzijds kan dergelijk groenscherm evenzeer zorgen voor een landschappelijke inkleding omdat hiermee aangesloten wordt met bestaande landschapselementen. Zij verwijst hiertoe naar een arrest van de Raad van State waarin wordt aanvaard dat de vergunningverlenende overheid dit concreet dient te onderzoeken.

De tussenkomende partij merkt op dat het groenscherm geen bijkomende opgelegde voorwaarde is maar een onderdeel van de aanvraag is. Uit de aangehaalde motivering zou duidelijk blijken dat de verwerende partij concreet heeft vastgesteld dat deze groenaanplantingen aansluiten bij de reeds bestaande aanplantingen van knotwilgen en rietkragen, en bijdragen tot een landschappelijke integratie. Aldus blijkt, voor zover dit vereist zou zijn, volgens de tussenkomende partij dat het groenscherm de schoonheidswaarde van het landschap niet aantast.

3.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij dat, gelet op de ligging in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, er een verscherpte motiveringsplicht inzake de beoordeling van de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied geldt. De verwerende partij kon dan ook niet op redelijke wijze besluiten dat de schoonheidswaarde van het landschap niet werd aangetast.

De verzoekende partij benadrukt dat de toets aan het esthetisch criterium uit artikel 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit onverkort blijft gelden ondanks de toepassing van artikel 4.4.7, §2 VCRO. Zij verwijst naar een arrest van de Raad waarbij artikel 4.4.9 VCRO van toepassing was en geoordeeld werd dat de zinsnede uit artikel 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit 'voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen' geen bestemmingsvoorschrift inhoudt zodat deze esthetische toets ook bij clichering onverkort geldt. Daarnaast wijst zij op de rechtspraak waarin gesteld wordt dat de esthetische toets een verstrengde toets van de goede ruimtelijke ordening inhoudt. Zij meent dat de tussenkomende partij in dit licht dan ook ten onrechte voorhoudt dat de schending van de goede ruimtelijke ordening niet wordt opgeworpen. De verzoekende partij betoogt daarbij dat een expliciete verwijzing naar artikel 4.3.1 VCRO niet noodzakelijk is, zolang duidelijk is hoe de bestreden beslissing de relevante bepalingen schendt.

De verzoekende partij meent dat de overwegingen waarnaar de verwerende partij in haar antwoordnota verwijst inzake het groenscherm, niet afdoende zijn als toets aan het esthetisch criterium. Zij verwijst hierbij naar andere rechtspraak waaruit de ondeugdelijkheid van dergelijke motieven zou blijken. De verzoekende partij besluit hieruit dat het gegeven dat zowel een groenscherm als de "inkleding" noodzakelijk blijft, reeds aantoonde dat de geplande exploitatie de schoonheidswaarde van het landschap miskent of dreigt te miskennen.

Daarnaast merkt zij op dat de riet- en knotwilgaanleg niet voorzien wordt ten noorden of ten zuiden van de installatie, zodat deze niet voldoende kan beschouwd worden om de KWZI te integreren in het landschap. Hieruit zou tevens blijken dat geen rekening werd gehouden met haar woning, ten zuiden van de KWZI.

De verzoekende partij stelt nog dat de relictzone 'Poldergebied Ramskapelle – Hoeke' betreft. Gelet op artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO, meer concreet de hierin opgenomen criteria inzake functionele inpasbaarheid, visueel-vormelijke elementen en cultuurhistorische aspecten, diende de verwerende partij minstens de ligging in deze historisch gegroeide landschapscultuur te beoordelen.

4.

In haar laatste schriftelijke uiteenzetting voegt de tussenkomende partij niets wezenlijks toe.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert vooreerst aan dat een motivering ontbreekt inzake de ligging van de aanvraag in de relictzone. In antwoord op wat de tussenkomende partij stelt in haar schriftelijke uiteenzetting, vult zij aan dat de relictzone het 'Poldergebied Ramskapelle – Hoeke' betreft.

Met de tussenkomende partij moet vastgesteld worden dat de verzoekende partij verder niet uiteenzet wat de waarde van deze relictzone inhoudt en op welke wijze de aanvraag deze dan zou aantasten. Naast de omstandigheid dat de landschapsatlas een loutere beleidswaarde heeft en aldus geen beoordelingsgrond kan vormen voor het al dan niet verlenen van stedenbouwkundige vergunningen, moet vastgesteld worden dat de verzoekende partij nalaat aan te geven op grond van welke regelgeving de vergunningverlenende overheid gehouden is tot een inhoudelijke motivering inzake de overeenstemming van een stedenbouwkundige aanvraag met de relictzone waarin deze zou gelegen zijn. Gezien er hieromtrent evenmin een bezwaar werd opgeworpen, diende de verwerende partij geen bijkomende beoordeling op te nemen inzake de ligging in de betreffende relictzone. De verzoekende partij toont niet aan dat de loutere aanduiding van de ligging van de aanvraag in een relictzone haar enig nadeel kon berokkenen. De ingeroepen schending van de formele motiveringsplicht is niet ontvankelijk.

Voor zover de verzoekende partij in haar wederantwoordnota meent dat deze motiveringsplicht voortvloeit uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO en aldus lijkt aan te nemen dat de verwerende partij in het kader van de toets aan de goede ruimtelijke ordening verplicht was een beoordeling door te voeren inzake de ligging in een relictzone, moet worden opgemerkt dat een vergunningverlenend bestuursorgaan op grond van vermeld artikel niet verplicht is om alle daarin vermelde aandachtspunten en criteria te betrekken in het onderzoek naar de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening. Het is voldoende dat uit de bestreden beslissing blijkt dat er een concreet onderzoek is gevoerd naar deze verenigbaarheid daarbij gebruik makend van de vermelde aandachtspunten of criteria voor zover deze relevant en nuttig zijn en zonder deze uitdrukkelijk bij naam te noemen. De bestreden beslissing bevat een uitgebreide beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, met inbegrip van een antwoord op de in dit kader ingediende bezwaren. Zoals hierna zal blijken werd de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening, gelet op de aard van de aanvraag en van haar omgeving, op afdoende wijze onderzocht en beoordeeld. Bovendien kan in een wederantwoordnota niet voor het eerst een schending worden opgeworpen waarvan door de verzoekende partij niet wordt aangetoond dat zij deze niet reeds in het inleidend verzoekschrift kon inroepen. Met het aanvoeren van artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO in haar wederantwoordnota, vult zij haar oorspronkelijk middel op onontvankelijke wijze aan.

2.

In een tweede onderdeel gaat de verzoekende partij er verkeerdelijk van uit dat artikel 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit van toepassing is op voorliggende aanvraag en deze dus ook getoetst moet worden op haar overeenstemming met de schoonheidswaarde van het landschap.

Het wordt niet betwist, en dit blijkt eveneens uit de beoordeling van het eerste middel, dat de aanvraag valt onder de afwijkingsbepalingen van artikel 4.4.7, §2 VCRO. De bouw van de rioolwaterzuiveringsinstallatie, hoewel strijdig met de voorschriften van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied zoals neergelegd in artikel 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit, kan wel vergund kan worden omdat dit een handeling van algemeen belang betreft die een ruimtelijk beperkte impact kan hebben.

Het betoog van de verzoekende partij dat nog steeds een esthetische toets moet uitgevoerd worden, mist juridische grondslag.

Uit artikel 4.4.7, §2 VCRO volgt immers dat kan afgeweken worden van 'stedenbouwkundige voorschriften'. De esthetische toets, zoals vervat in artikel 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit dient aangemerkt te worden als een stedenbouwkundig voorschrift, waarvan dus op grond van artikel 4.4.7, §2 VCRO kan worden afgeweken.

De verwijzing, door de verzoekende partij, naar de rechtspraak inzake de basisrechten en artikel 4.4.9 VCRO gaat niet op aangezien deze artikelen enkel afwijkingen voorzien op bestemmingsvoorschriften terwijl de esthetische toets geen bestemmingsvoorschrift betreft.

3.

Voor zover de verzoekende partij ook 'impliciet' de schending van artikel 4.3.1 VCRO inroept, blijkt uit het geheel van de overwegingen in de bestreden beslissing duidelijk dat de verwerende partij de verenigbaarheid van de aanvraag in het omliggende landschap onderzocht heeft en kan hieruit afdoende worden afgeleid om welke redenen zij meent dat geen afbreuk wordt gedaan aan de schoonheidswaarde van het betrokken landschap. Artikel 4.4.7, §2 VCRO legt bovendien geen bijkomende toets aan de schoonheidswaarde van het landschap op in geval de handelingen van algemeen belang zich situeren in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Daarnaast geldt de in artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b en artikel 4.3.1, §2, eerste lid VCRO voorgeschreven toets aan de vereisten van de goede ruimtelijke ordening onverkort, ook in geval afgeweken kan worden van de stedenbouwkundige bestemmingsvoorschriften. Er wordt dan ook voldaan aan de formele en materiële motiveringsplicht indien uit de motivering duidelijk blijkt dat afdoende aandacht wordt besteed aan de overeenstemming van de aanvraag met de schoonheidswaarde van het landschap. De verzoekende partij toont bovendien de kennelijke onredelijkheid of onzorgvuldigheid van de betreffende overwegingen niet aan, noch toont zij aan dat deze zouden gesteund zijn op foutieve gegevens.

Ten overvloede, waar de verzoekende partij meent dat de bestaande bebouwing ten westen van de aanvraag niet inhoudt dat de schoonheidswaarde van het landschap niet moet beschermd worden, hierbij verwijzend naar een arrest waarin gesteld wordt dat de enkele verwijzing naar bestaande bebouwing geen reden kan zijn om het landschappelijk waardevol karakter van het agrarisch gebied verder aan te tasten, lijkt de verzoekende partij te bekritisieren dat de aanvraag louter verenigbaar werd geacht in het betrokken landschappelijk waardevol agrarisch gebied gelet op de reeds bestaande bebouwing aan de westzijde van de aanvraag. Evenwel heeft de verwerende partij naar aanleiding van de milieutoets en de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening uitgebreid onderzocht en gemotiveerd, en op grond van verschillende aspecten van de aanvraag besloten dat de aanvraag inpasbaar is in het betrokken gebied. Zo wordt in dit kader niet enkel gesteund op reeds bestaande bebouwing, maar onder meer ook verwezen naar de omvang

en vorm van de KWZI, de voorziene aanleg van een groenscherm bestaande uit rietvelden en knotwilgen, de aansluiting op dit woongebied ten westen van de aanvraag, het streven naar compactheid van de concrete configuratie, en de bestaande reliëfverhoging als natuurlijke buffer aan de overzijde van de Sabtsweg. De verzoekende partij laat na het geheel van deze overwegingen te betrekken in haar betoog, zodat haar kritiek niet dienstig is.

De verzoekende partij werpt in dit verband enkel nog op dat de noodzakelijkheid van een groenscherm om de negatieve visuele impact te beperken op zich reeds aantoonde dat de constructie de schoonheidswaarde van het landschap miskent of dreigt de miskennen. Evenwel kan deze stelling niet als een ernstige betwisting van de verenigbaarheid van de aanvraag met het landschappelijk waardevol gebied beschouwd worden. De verwerende partij heeft daarnaast op omstandige wijze gemotiveerd op welke wijze het groenscherm inpasbaar wordt geacht in de bestaande omgeving en hierbij overwogen dat de voorziene rietvelden en knotwilgen bestaan uit dezelfde landschapselementen als de omgeving en aldus zorgen voor een belangrijke groenzone die aansluit bij de landschappelijke kenmerken van het gebied. Meer concreet wordt in de onderdelen 'landschappelijke inpasbaarheid en integratie in de omgeving' en 'groen- en landschapsinkleding' uitgebreid en op concrete wijze ingegaan op de eigenschappen van de voorziene groenbuffer en daaruit volgende inpasbaarheid van de aanvraag in het betrokken gebied. De verzoekende partij betreft deze beoordeling niet in haar uiteenzetting, en toont de kennelijke onredelijkheid ervan dan ook niet aan, noch toont zij aan dat de voormelde motivering zou steunen op onjuiste gegevens of op een niet correcte beoordeling van de gegevens.

Waar zij in haar wederantwoordnota nog opwerpt dat geen rekening werd gehouden met haar woning ten zuiden van de aanvraag gezien langs die zijde geen knotwilgen of rietvelden worden voorzien, dient te worden verwezen naar de beoordeling in de bestreden beslissing van haar bezwaar inzake de visuele hinder. Hieruit blijkt dat er zich langs de zijde van haar woning die uitkijkt op de aanvraag amper verblijfsruimtes situeren en er reeds een groenscherm tussen haar woning en de KWZI bestaat, zodat geoordeeld wordt dat het zicht op de KWZI van de verzoekende partij reeds afgeschermd is, anderzijds dat de verhoogde berm aan de noordzijde van Zwinnevaart en de bebouwing langs de Oostkerkestraat reeds voor een onderbreking van het zicht zorgen, zodat er geen sprake is van het aantasten van een 'weids en onbelemmerd' uitzicht op de achterliggende velden. De verzoekende partij kan aldus niet ernstig volhouden dat haar woning niet in rekening werd genomen bij de beoordeling van de integratie van de aanvraag in het landschap.

Het middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept de schending in van artikel 1.1.4 VCRO, artikel 4.3.1, §1 en §2 VCRO, van artikel 4.4.7, §2 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet en van een aantal beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

1.1

In een eerste onderdeel uit de verzoekende partij in essentie kritiek op de beoordeling van de visuele hinder, en stelt zij dat deze hinder zou geminimaliseerd worden.

Zo zou in de bestreden beslissing ten onrechte gesteld worden dat er zich aan de noordgevel van haar woning, die uitgaat op de aangevraagde KWZI, amper verblijfsruimtes zouden bevinden. Zij verwijst naar de bouwplannen van haar woning, waaruit kan afgeleid worden dat op het gelijkvloers de living, keuken en het bureau zicht zullen hebben op de KWZI, en op de eerste verdieping de slaapkamers.

Daarnaast zou uit de door de verzoekende partij toegevoegde foto's van het huidige uitzicht blijken dat er geen sprake is van een dicht groenscherm op het perceel van de verzoekende partij richting de KWZI. Zij meent dat het aannemelijk is dat de hoogte van dit groenscherm wordt overschreden gelet op de bouwhoogte van de installatieonderdelen van maximum 2 meter en van het dienstgebouw van 2,65 meter. Zij stelt nog dat uit het verslag van de projectvergadering blijkt dat de concrete hoogtes van de technische constructies niet duidelijk zijn. Ook zou hieruit blijken dat de opvallende aanwezigheid van het dienstgebouw geminimaliseerd wordt. De verzoekende partij merkt op dat de aanwezigheid van het tuinhuis/schuilhok in het landschap niet meegenomen is in de bestreden beslissing.

Tot slot stelt de verzoekende partij dat enkel een groenscherm van riet en knotwilgen wordt voorzien ten aanzien van de dichtst gelegen woning, en niet ten aanzien van haar woning.

1.2

In een tweede onderdeel betoogt de verzoekende partij in essentie dat ook het nieuwe alternatievenonderzoek gebrekkig is, waarbij zij verwijst naar artikel 1.1.4 VCRO.

De verzoekende partij haalt hierna verschillende aspecten aan waarvan zij reeds in haar bezwaarschrift had opgeworpen dat deze niet onderzocht waren of niet consequent werden toegepast. De verwerende partij zou hier geen rekening mee gehouden hebben, maar zich integraal aangesloten hebben bij het alternatievenonderzoek van de aanvrager.

Vervolgens wijst zij op een alternatieve inplantingsplaats die zij zelf heeft vooropgesteld in haar bezwaarschrift. De aanvrager zou twee locaties nabij deze inplantingsplaats hebben onderzocht, met name locatie 5 en locatie 5b. De verzoekende partij haalt in haar betoog verschillende elementen aan in het voordeel van deze locaties, waartegen de uiteindelijk gekozen locatie, met name locatie 4, niet zou opwegen. Zo wijst zij op de extra kost voor de pompstations die wel bij locaties 5 en 5b als contra-element zou zijn vermeld maar niet bij locatie 4, de omstandigheid dat het landschap bij locatie 5 minder wordt aangetast dan bij locatie 4, dat het landbouwperceel bij

locatie 5 enkel in de hoek wordt aangesneden, dat hier ook reeds een brug aanwezig is, dat de nabijheid van bebouwing een argument pro is, en dat de locatie lager gelegen is dan de straat en bijgevolg beter is op het vlak van visuele hinder dan locatie 4.

De verzoekende partij meent tot slot dat de argumenten om de locatie 5 en 5b af te wijzen foutief zijn, gezien het bij deze locaties integendeel niet om een open landschap gaat en wel degelijk voldoende wordt aangesloten bij bestaande bebouwing.

2.

2.1

De tussenkomende partij stelt vooreerst, verwijzende naar rechtspraak van de Raad, dat de verwerende partij aan de motiveringsplicht voldoet wanneer zij te kennen geeft op welke gronden zij haar beslissing steunt, en dat zij daarbij noch gehouden is om alle bezwaren punt per punt te weerleggen, noch mogelijke alternatieve inplantingsplaatsen te onderzoeken, zelfs niet wanneer die in het kader van een bezwaar zouden voorgesteld zijn.

Zoals in de bestreden beslissing ook wordt vastgesteld, kan de verzoekende partij dan ook niet voorhouden dat op grond van artikel 1.1.4 VCRO een behoorlijk alternatievenonderzoek moet voorliggen. Haar argumentatie inzake het bestaan van een andere, betere locatie, en de beweerde foutieve argumenten van de verwerende partij ter verwerping van de gekozen locatie, kan dan ook niet tot de nietigheid van de bestreden beslissing leiden. Volgens de tussenkomende partij wil de verzoekende partij louter haar eigen visie over de meest geschikte inplantingsplaats opdringen. De Raad is evenwel niet bevoegd zich over dergelijke opportuniteitsvraag uit te spreken. De Raad kan nagaan of de verwerende partij op grond van kennelijk redelijke en afdoende motieven heeft geoordeeld of de aanvraag op de voorgestelde locatie vergunbaar is.

Ondergeschikt wijst de tussenkomende partij er op dat de beslissing om op de voorgestelde locatie de KWZI toe te staan, zorgvuldig is tot stand gekomen. Zij verwijst hierbij naar het onderzoek naar een scenario met aansluiting bij bestaande infrastructuur enerzijds of de bouw van een nieuwe KWZI anderzijds. Zij verwijst naar de studie van vier alternatieven voor de bouw van een nieuwe KWZI, de verschillende plaatsbezoeken in aanwezigheid van verschillende overheidsinstanties, de hierop volgende overlegvergaderingen, de projectvergadering, de haalbaarheidsstudies waarbij nog twee bijkomende locaties, voorgesteld door de verzoekende partij, werden onderzocht, en naar het onderzoek naar mogelijke alternatieven in het kader van de milieuvergunningaanvraag.

Daarnaast werd volgens de tussenkomende partij door de stad en de verwerende partij uitgebreid ingegaan op alle argumenten van de verzoekende partij inzake haar bezwaar rond locatie 4. Zij herneemt hierbij de relevante overwegingen van beide overheden en besluit dat deze motivering voldoet aan de motiveringsplicht en volstaat als weerlegging van het bezwaar.

2.2

Wat de visuele hinder betreft, meent de tussenkomende partij ook hier dat dit aspect afdoende gemotiveerd is, onder meer bij de weerlegging van het betrokken bezwaar van de verzoekende partij. Voor zover de verzoekende partij opwerpt dat zij wel degelijk leefruimtes heeft die uitkijken op de KWZI, meent de tussenkomende partij dat dit niet betekent dat er sprake zou zijn van onaanvaardbare visuele hinder. Immers blijkt uit de voorgelegde plannen dat de woning van de verzoekende partij wel degelijk gericht is op het zuiden en het westen en de raamopeningen in de zuid- en westgevel van de woning veel groter zijn dan deze in de noordgevel en met ook terrassen

aan die kant. De door de verzoekende partij toegevoegde foto's zouden daarbij misleidend zijn want zouden genomen zijn van tussen de bomenrij en niet vanuit haar woning zelf.

Tot slot zou de verzoekende partij foutief menen dat er een tuinhuis wordt voorzien, daar waar in de bestreden beslissing wordt overwogen dat het dienstgebouw, gelet op de omvang ervan, vergelijkbaar is met een tuinhuis. Bij de beschrijving van de aanvraag wordt het dienstgebouw duidelijk omschreven (4 x 5 meter met een hoogte van 2,65 meter). Volgens de tussenkomenende partij kan bezwaarlijk gesteld worden dat dit gebouw een 'niet te verwaarlozen oppervlakte en hoogte' heeft. Te meer gelet op de afstand van meer dan 60 meter tot de woning van de verzoekende partij, waardoor de visuele hinder niet abnormaal zou zijn. Ook de andere constructies, die maximaal 1,50 meter boven het maaiveld uitsteken, zouden het zicht niet wegnemen.

De tussenkomenende partij wijst er op dat deze argumentatie in de bestreden beslissing zowel bij de weerlegging van de bezwaren als bij de beoordeling van de ruimtelijk beperkte impact en van de goede ruimtelijke ordening, aangehaald zijn.

3.

3.1

In haar wederantwoordnota is de verzoekende partij het niet eens met de stelling van de tussenkomenende partij dat gelet op de afstand de visuele hinder aanvaardbaar zou zijn. Zij merkt op dat de afstand tussen de inplantingslocatie en haar woning slechts 54 meter bedraagt, zoals vastgesteld in een bij haar wederantwoordnota toegevoegd proces-verbaal van een gerechtsdeurwaarder. Zij betoogt nog dat zij momenteel vanuit haar living, keuken, bureel en slaapkamers wel degelijk van een weids uitzicht van meer dan 50 meter geniet. Het zicht vanuit de ramen van deze noordgevel wordt evenmin onderbroken door een eigen groenscherm, zoals zou blijken uit de toegevoegde foto's, genomen vanop de inplantingsplaats van de KWZI en gericht op haar woning.

Verder houdt de verzoekende partij vol dat het dienstgebouw opvallend aanwezig zal zijn in het landschap en deze geminimaliseerd wordt.

De verzoekende partij werpt nog op dat de verwerende partij de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel des te meer schendt nu zij in haar bezwaarschrift de mogelijke zichthinder had aangetoond.

3.2

De verzoekende partij volhardt ook in haar standpunt dat de gekozen locatie niet de meest aangewezen locatie voor de inplanting van de KWZI uitmaakt. Daarnaast zou de verwerende partij, hoewel niet verplicht om een alternatievenonderzoek uit te voeren, wanneer zij dergelijk onderzoek wel voert, dit op zorgvuldige wijze dienen te doen, wat ter zake niet het geval zou zijn.

4.

In haar laatste schriftelijke uiteenzetting voegt de tussenkomenende partij niets wezenlijks toe.

Beoordeling door de Raad

1.

In dit derde middel uit de verzoekende partij in essentie kritiek op de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, meer bepaald inzake de visuele hinder en de inplantingsplaats van de KWZI, met inbegrip van het hiertoe gevoerde alternatievenonderzoek.

2.

2.1

Krachtens artikel 4.3.1, §1 VCRO wordt een stedenbouwkundige vergunning geweigerd indien het aangevraagde onverenigbaar is met enerzijds de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken en, anderzijds, met de goede ruimtelijke ordening. Of dit het geval is en op welke motieven de verwerende partij zich hiertoe beroept, moet blijken uit de motivering van de bestreden beslissing.

Voor het gebied waarin het betrokken perceel gelegen is, geldt er geen bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan. Het maakt evenmin deel uit van een vergunde verkaveling. Bij ontstentenis van gedetailleerde stedenbouwkundige voorschriften van een ruimtelijk uitvoeringsplan of bijzonder plan van aanleg, of van verkavelingsvoorschriften die met toepassing van artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 3° VCRO worden geacht de goede ruimtelijke ordening te regelen, beschikt het vergunningverlenende bestuursorgaan, waar het de toets van een aanvraag aan de goede ruimtelijke ordening betreft, over een discretionaire bevoegdheid om de feiten te beoordelen. Zij moet daarbij rekening houden met de in de omgeving bestaande toestand en kan, maar is zij geenszins verplicht rekening te houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen. Zij moet in haar beoordeling ook rekening houden met ingediende bezwaren en adviezen.

Op dit onderzoek oefent de Raad slechts een marginale controle uit, gelet op de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de vergunningverlenende overheid. Het komt de Raad niet toe zijn beoordeling van de eisen van een goede ruimtelijke ordening in de plaats te stellen van die van het vergunningverlenend bestuursorgaan. De Raad heeft wel als taak om aan de hand van de concrete gegevens van de zaak na te gaan of de verwerende partij de feiten waarop haar beoordeling steunt, correct heeft vastgesteld en of zij op grond daarvan in redelijkheid heeft geoordeeld.

2.2

Om te voldoen aan de formele en materiële motiveringsplicht moet een vergunningverlenende overheid de met de goede ruimtelijke ordening verband houdende redenen vermelden, waarop zij haar beslissing steunt, zodat een belanghebbende met kennis van zaken de beslissing kan aanvechten. De in de bestreden beslissing opgegeven motieven moeten bovendien afdoende zijn. Deze motiveringsverplichting houdt in dat er voor de genomen administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer betekent dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld en dat de motieven pertinent moeten zijn en de beslissing naar recht moeten kunnen verantwoorden. Deze motieven moeten in de bestreden beslissing uitdrukkelijk vermeld worden.

De zorgvuldigheidsplicht noopt het vergunningverlenend bestuursorgaan om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de bestreden beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden zodat het met kennis van zaken kan beslissen. Tot slot moet het vergunningverlenend bestuursorgaan de gegevens die in rechte

en feite juist zijn, correct beoordelen en op grond van deze gegevens in redelijkheid tot een beslissing komen.

2.3

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening zal de verwerende partij rekening moeten houden met de voor het dossier relevante in de omgeving bestaande toestand, rekening houdend met de specifieke gegevens van het dossier en met de aandachtspunten en criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO die, voor zover noodzakelijk en relevant, voor het aangevraagde onderzocht moeten worden.

Gelet op de aard van de aanvraag zal de verwerende partij in de eerste plaats rekening houden met de inpasbaarheid van de aanvraag in de omgeving van het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft. Dit betreft in de eerste plaats de functionele inpasbaarheid, de schaal, het ruimtegebruik, de visueel-vormelijke aspecten en de hinderaspecten. Op dit onderzoek oefent de Raad, zoals reeds gesteld, gelet op de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de verwerende partij, slechts een marginale controle uit.

3.

3.1

De bestreden beslissing bevat vooreerst een concrete omschrijving van de constructies waaruit de rioolwaterzuiveringsinstallatie bestaat en van de omgeving van de uiteindelijk gekozen inplantingsplaats. De verwerende partij gaat verder in op het openbaar onderzoek en haalt de verschillende bezwaren aan zoals opgeworpen door de verzoekende partij, met inbegrip van deze inzake de visuele hinder en het doorgevoerde alternatievenonderzoek, evenals het antwoord hierop van het college van burgemeester en schepenen. De verwerende partij gaat hierna over tot een uitvoerige eigen bespreking van deze bezwaren. In de milieutoets wordt verder ingegaan op de hinderaspecten voor de omliggende omgeving, waarbij onder meer de visuele hinder wordt onderzocht. Tot slot wordt in de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening nogmaals uitvoerig ingegaan op het alternatievenonderzoek en de haalbaarheidsstudie, en op de inpasbaarheid en integratie van de KWZI.

Uit deze motivering blijkt dat de verwerende partij ruime aandacht heeft besteed aan zowel het aspect van de visuele hinder als deze van de inplantingsplaats gekozen op grond van het alternatievenonderzoek, en dit mede in antwoord op de tijdens het openbaar onderzoek opgeworpen bezwaren.

3.2

Uit het betoog van de verzoekende partij moet vooreerst vastgesteld worden dat haar kritiek op de beoordeling inzake de visuele hinder en de inplantingsplaats voornamelijk neerkomt op het vooropstellen van een tegengestelde visie. Dit volstaat evenwel niet voor het succesvol aanvoeren dat de beoordeling in de bestreden beslissing van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening de grenzen van de appreciatiebevoegdheid van de verwerende partij overschrijdt. Voor zover de verzoekende partij de ingeroepen schendingen steunt op een tegengesteld standpunt, is het middel niet dienstig, gezien hiermee niet wordt aangetoond dat de bestreden beslissing zou steunen op foutieve gegevens, dan wel kennelijk onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zou zijn.

3.3

Daarnaast moet opgemerkt worden dat een verzoekende partij die de goede ruimtelijke ordening van het project betwist, dient aan te tonen dat de verwerende partij hetzij foutief, hetzij op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit komt dat het aangevraagde project verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. Een verzoekende partij moet op gefundeerde wijze aantonen dat het vergunningverlenend bestuursorgaan de overeenstemming van het aangevraagde project met de goede ruimtelijke ordening niet heeft beoordeeld met inachtneming van de beginselen die zijn bepaald in artikel 4.3.1, §2, eerste lid VCRO, hetzij deze beoordeling foutief of op kennelijk onredelijke wijze heeft uitgevoerd.

In de aangevoerde kritiek inzake de visuele hinder stelt de verzoekende partij dat in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing overwogen wordt, er zich wel leefruimtes aan de noordzijde bevinden die zicht hebben op de KWZI. Op de door haar toegevoegde plannen zijn de bedoelde ruimtes te zien. Er moet echter vastgesteld worden dat de motivering van de verwerende partij op grond waarvan zij besluit dat de visuele hinder beperkt is, gesteund is op verschillende elementen, en dat de verzoekende partij niet aantoont dat de enkele vaststelling dat er zich amper verblijfsruimtes aan de noordzijde bevinden, heeft geleid tot een verkeerde inschatting. Bij lezing van de kritiek van de verzoekende partij inzake de visuele hinder blijkt dat zij niet ingaat op de verhoogde berm die zich aan de noordzijde van de Zwinnevaart bevindt en aldus reeds voor een onderbreking van het uitzicht aan deze zijde zorgt, noch op het onaangetaste weidse uitzicht dat de verzoekende partij wel heeft aan de oostzijde van haar woning. Beiden vormen elementen die mee in de beoordeling van de verwerende partij werden betrokken om te besluiten dat de visuele hinder aanvaardbaar is. Daarnaast blijkt de overige kritiek van de verzoekende partij niet te overtuigen dat er sprake zou zijn van abnormale visuele hinder.

Met name wat de toegevoegde foto's betreft die het zicht vanuit haar woning zouden weergeven, lijken deze eerder te bevestigen dat er zich tussen de woning van de verzoekende partij en de aanvraag een groenscherm bevindt, zodat de verwerende partij redelijkerwijze kon vaststellen dat het zicht op de KWZI reeds afgeschermd is en er geen sprake is van een 'weids en onbelemmerd' uitzicht op de achterliggende velden. De verzoekende partij toont het tegendeel niet aan. Ook de foto gevoegd in haar wederantwoordnota kan deze vaststelling niet weerleggen, gezien hierop duidelijk een haag, struiken en bomen te zien zijn die tussen haar woning en de aanvraagpercelen zijn ingeplant. In de bestreden beslissing wordt trouwens nergens overwogen dat de verzoekende partij helemaal geen zicht zou hebben op de KWZI. Voor zover de verzoekende partij stelt dat het *aannemelijk* is dat de hoogte van de installatieonderdelen van maximum 2 meter en van het dienstgebouw van 2,65 meter het groenscherm overschrijdt, kan dergelijke veronderstelling niet volstaan om te spreken van ernstige visuele hinder. De bewering dat de hoogtes van de constructies niet duidelijk zouden zijn, mist daarnaast feitelijke grondslag, gelet op de vermelding bij de beschrijving van de aanvraag dat het dienstgebouw bestaat uit een houten chalet van 4x5 meter met hoogte van 2,65 meter, met daarin een elektrische kast.

Gelet op deze concrete omschrijving van het dienstgebouw kan de verzoekende partij evenmin ernstig volhouden dat de aanwezigheid van het dienstgebouw geminimaliseerd werd en dat niet zou zijn onderzocht of deze niet boven het groenscherm uitsteekt. Bijkomend overweegt de verwerende partij dat de impact van de installatie beperkt wordt door de aanleg van een groenscherm van riet en knotwilgen aan drie zijden, waarvan de verzoekende partij zelf stelt dat deze niet aan de zijde van haar woning wordt voorzien, en dat de beperkte hoogte en de voldoende ruime inplanting ten opzichte van de perceelgrenzen (55 à 60 meter) maakt dat de schaal aanvaardbaar is. Bovendien wordt nog uitgebreid ingegaan op de integratie in de omgeving en de

groen- en landschapsinkleding van de constructies, wat de verzoekende partij niet in haar kritiek betreft. Op grond van het geheel van deze motivering blijkt duidelijk om welke redenen de verwerende partij het dienstgebouw, samen met de andere installatieonderdelen, inpasbaar en niet hinderlijk acht in de omgeving. De aangehaalde kritiek die de verzoekende partij opwerpt, doet aan deze vaststelling geen afbreuk. Uit de gegevens van de aanvraag blijkt evenmin dat de verwerende partij kennelijk voorbij zou zijn gegaan aan relevante aandachtspunten.

Het is duidelijk dat de verzoekende partij van oordeel is dat de aanvraag een negatieve visuele impact heeft en haar uitzicht zou belemmeren, zodat zij het niet eens is met de vermelde beoordeling in de bestreden beslissing. Evenwel stuurt de verzoekende partij hiermee kennelijk aan op een uitspraak van de Raad over de opportuniteit van het afleveren van de door haar betwiste stedenbouwkundige vergunning, waarover de Raad zoals gezegd, gelet op de discretionaire bevoegdheid van het vergunningverlenend bestuursorgaan, niet bevoegd is. Met haar betoog slaagt de verzoekende partij er alleszins niet in aan te tonen dat de constructies leiden tot een abnormale visuele hinder, noch dat de beoordeling terzake zou steunen op foutieve gegevens, dan wel kennelijk onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zou zijn.

3.4

In een tweede middelonderdeel uit de verzoekende partij kritiek op het gevoerde alternatievenonderzoek, op grond waarvan het perceel van de aanvraag als inplantingsplaats van de KWZI werd gekozen.

Vooreerst moet met de verwerende en de tussenkomende partij vastgesteld worden dat noch artikel 1.1.4 VCRO, noch enige andere regelgeving een alternatievenonderzoek oplegt in hoofde van de vergunningverlenende overheid die beslist over een aanvraag. De verwerende partij dient enkel in redelijkheid de voorgestelde inplantingsplaats te onderzoeken en na te gaan of deze in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening, wat ter zake is gebeurd.

Alhoewel de verwerende partij ook zelf in de bestreden beslissing stelt dat zij in principe geen oordeel dient te vellen over andere locaties maar enkel over de voorliggende aanvraag moet oordelen, overweegt zij dat het gevoerde onderzoek ter zake voldoende informatie biedt om te kunnen instemmen met het eindoordeel ervan, en bespreekt en beoordeelt zij vervolgens het alternatievenonderzoek zelf, met inbegrip van de locaties vooropgesteld door de verzoekende partij. De omstandigheid dat zij het alternatievenonderzoek in haar beoordeling opneemt, en dit mede in het licht van het betrokken bezwaar van de verzoekende partij, doet evenwel geen afbreuk aan de vaststelling dat een eventueel gebrekkig onderzoek van alternatieve voorstellen door de vergunningverlenende overheid op zich niet kan leiden tot de onwettigheid van de bestreden beslissing.

Daarnaast bekritiseert de verzoekende partij het alternatievenonderzoek zelf, waarbij bepaalde zaken niet zouden onderzocht zijn, en bepaalde argumenten die ten voordele van locatie 4 worden gehanteerd, niet kunnen weerhouden worden, terwijl locaties 5 en 5b wel voordeliger lijken. Ook weerlegt de verzoekende partij de vaststelling in de bestreden beslissing dat locatie 5 en 5b in open landschap liggen en onvoldoende zouden aansluiten bij bestaande bebouwing.

Hierbij moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij grotendeels haar eerdere bezwaren herneemt, en dat deze op uitvoerige en afdoende wijze ontmoet werden door de verwerende partij in de bestreden beslissing. Daarnaast blijkt dat de verwerende partij naar aanleiding van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, in het alternatievenonderzoek en de

haalbaarheidsstudie wel degelijk een eigen zorgvuldig en afdoende onderzoek gedaan heeft naar de mogelijke inplantingsplaatsen voor de KWZI, hierbij rekening houdende met de alternatieve locaties die voorkomen in het alternatievenonderzoek. Bovendien blijkt uit de gegevens van het dossier dat het onderzoek naar een geschikte inplantingsplaats gebeurde aan de hand van verschillende plaatsbezoeken en overlegmomenten in aanwezigheid van de betrokken overheidsinstanties, en dat naar aanleiding van de projectvergadering van 23 juni 2015 bijkomend onderzoek werd gevoerd, onder meer naar de nieuwe locaties 5 en 5b. Er kan dan ook aangenomen worden dat de verwerende partij zich, los van het feit dat zij niet verplicht is alternatieve locaties te onderzoeken, op afdoende en correcte gegevens heeft gesteund om op zorgvuldige wijze en met kennis van zaken te kunnen beslissen dat de voorgestelde inplantingsplaats de meest geschikte is. De verzoekende partij voert een gelijkaardig betoog aan als in haar opgeworpen bezwaren, welke uitdrukkelijk werden beantwoord in de bestreden beslissing, maar slaagt er niet in aan te tonen dat de betrokken beoordeling kennelijk onredelijk is dan wel gesteund zou zijn op foutieve gegevens. Bovendien moet opgemerkt worden dat de Raad evenmin bevoegd is om alternatieve voorstellen te onderzoeken. Vermits de vergunningverlenende overheid over een discretionaire bevoegdheid beschikt, mag de Raad zijn beoordeling omtrent de eisen van een goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de deputatie. De Raad kan enkel rekening houden met de motieven die opgenomen zijn in de bestreden beslissing, en nagaan of de bevoegde overheid haar appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat de te vergunnen handelingen de eisen van een goede plaatselijke ordening niet in het gedrang brengen.

4.

Uit het voorgaande volgt dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de motivering van de bestreden beslissing betreffende de visuele hinder en de inplantingsplaats zou steunen op onjuiste gegevens of op een niet correcte beoordeling van de feitelijke gegevens. Rekening houdend met de marginale toetsingsbevoegdheid die de Raad ter zake heeft, brengt de verzoekende partij geen overtuigende argumenten bij die aantonen dat de verwerende partij de grenzen van de haar wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid heeft overschreden en de aanvraag kennelijk onredelijk heeft beoordeeld.

Het middel wordt verworpen.

D. Vierde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept in dit laatste middel de schending in van artikel 4.3.1 en 4.3.2 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM), van artikel 2, 30° en artikel 36ter, §3 (passende beoordeling) en artikel 36ter, §4 (voorzorgsbeginsel) van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna: Natuurdecreet), van artikel 6, derde lid van de richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, van de algemene beginselen van milieubeleid vervat in artikel 1.2.1, §2 DABM, meer specifiek het voorzorgs- en het standstillbeginsel, van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, en van een aantal algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

De verzoekende partij vangt haar betoog aan met de stelling dat de aanvraag gelegen is in een vogelrichtlijngebied 'Poldercomplex', vastgesteld door het besluit van de Vlaamse regering van 23 april 2014, waar duinmoerassen, oude kleiputten, moerasbosjes, dijken, kreken en hun oevervegetatie, poldergraslanden en hun microreliëf bescherming genieten.

Zij wijst er op dat het agentschap voor Natuur en Bos in haar advies van 25 februari 2016 over de passende beoordeling van voorliggende aanvraag verwijst naar haar eerder uitgebracht advies over de eerste stedenbouwkundige aanvraag. Dit zou blijken uit het feit dat in het advies van 25 februari 2016 wordt gesteld: *'Er werd in het kader van het vooroverleg een gunstig advies verstrekt voor dit project.'*, terwijl er in het kader van de projectvergadering voor voorliggende aanvraag geen advies zou verleend zijn door het agentschap Natuur en Bos. De verzoekende partij meent dan ook dat het advies van 25 februari 2016 geen betrekking heeft op huidige aanvraag, en dan ook niet actueel, noch afdoende gemotiveerd is. De stedenbouwkundige vergunningsbeslissing over deze eerste aanvraag werd bovendien vernietigd. De verzoekende partij meent dan ook dat, voor zover de verwerende partij zich bij het advies van het agentschap Natuur en Bos van 25 februari 2016 aansluit, de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is.

Bovendien zou de verwerende partij niet motiveren in hoeverre het eerdere advies van het agentschap voor Natuur en Bos beïnvloed wordt door de huidige configuratie van de waterzuiveringsinstallatie en van de wijzigingen aangebracht aan de eerste vergunningsaanvraag.

Tot slot voert de verzoekende partij aan dat niet gemotiveerd wordt welke concrete natuurwaarden in het kader van de passende beoordeling worden weerhouden en op basis waarvan de verwerende partij oordeelt dat deze met de voorliggende aanvraag niet worden geschaad. Zij stelt dat een eigen motivering op dit punt ontbreekt.

2.

De tussenkomende partij wijst er op dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk vermeldt dat het agentschap voor Natuur en Bos op 15 januari 2016 om advies werd gevraagd en dat deze op 25 februari 2016 een gunstig advies heeft verleend, zodat de verzoekende partij ten onrechte meent dat het advies geen betrekking zou hebben op huidige aanvraag.

Zij herneemt vervolgens de beoordeling van de natuurwaarden en de impact op het vogelrichtlijngebied uit de bestreden beslissing. Hieruit volgt volgens haar dat er wel degelijk een passende beoordeling werd gemaakt, waaruit zou blijken dat de bestaande natuurwaarden niet worden geschaad. Zij vervolgt dat het agentschap deze passende beoordeling onderzocht heeft en vervolgens een gunstig advies heeft verleend, dat vervolgens door de verwerende partij als correct werd aanvaard. Volgens de tussenkomende partij is hiermee voldaan aan de wettelijke vereisten ter zake, en slaagt de verzoekende partij er niet in aan te tonen dat en op welke wijze bepaalde natuurwaarden zouden geschaad worden door de aanvraag.

3.

In haar wederantwoordnota wijst de verzoekende partij er op dat zij niet betwist dat het advies van het agentschap voor Natuur en Bos in het kader van huidige vergunningsaanvraag werd gevraagd, wel dat dit advies betrekking heeft op de voorliggende aanvraag. Zij houdt voor dat het advies betrekking heeft op de reeds vernietigde stedenbouwkundige vergunningsbeslissing, gezien verwezen wordt naar het toentertijd verleend advies.

Daarnaast is zij het niet eens met de bewering van de overige partijen dat zijzelf zou moeten aantonen dat de aanvraag bepaalde natuurwaarden aantast. Zij stelt dat het op grond van artikel 36ter, §3 en 4 Natuurdecreet aan de vergunningverlenende overheid is om dit na te gaan. Zij houdt voor dat de redenen waarom deze overheid meent dat er geen betekenisvolle aantasting zal zijn, moeten teruggevonden worden in de bestreden beslissing, en deze moeten actueel en afdoende gemotiveerd zijn. Dit is volgens de verzoekende partij ter zake niet het geval.

4.

In haar laatste schriftelijke uiteenzetting voegt de tussenkomende partij niets wezenlijks toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Het wordt niet betwist dat de aanvraag gelegen is in een speciale beschermingszone zoals aangewezen door het besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988 tot aanwijzing van speciale beschermingszones in de zin van artikel 4 van de richtlijn 79/409/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand betreffende de speciale beschermingszone. De aanvraag ligt met name in het deelgebied 'Poldercomplex'.

De verzoekende partij voert in essentie aan dat de motivering in de bestreden beslissing betreffende de ligging in deze speciale beschermingszone niet afdoende is voor zover de verwerende partij zich aansluit bij het advies van het agentschap voor Natuur en Bos, gezien hierin zou verwezen zijn naar een eerder advies uitgebracht in het kader van een inmiddels vernietigde stedenbouwkundige vergunning.

2.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat het agentschap voor Natuur en Bos op 25 februari 2016 een gunstig advies over de voorliggende aanvraag heeft verleend. De loutere omstandigheid dat hierbij zou worden verwezen naar een eerder advies dat betrekking heeft op een inmiddels vernietigde stedenbouwkundige vergunning toont op zich evenwel de onwettigheid van dit advies, en bij uitbreiding van de bestreden beslissing, niet aan. Bovendien werd de beslissing van 3 november 2014 houdende toekenning van de stedenbouwkundige vergunning waarop de verzoekende partij doelt, door de Raad op 15 maart 2016 vernietigd omwille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer als gevolg van verzaking aan vermelde vergunning. De verzoekende partij laat na aan te tonen in welke mate deze vernietiging, mede gelet op de specifieke vernietigingsgrond, ertoe leidt dat de overwegingen in het toen verleende advies niet langer kunnen aangehouden worden wat betreft de voorliggende aanvraag. De verzoekende partij laat ook het eerdere advies van het agentschap voor Natuur en Bos onbesproken, zodat zij niet aantoont dat deze beoordeling of dit advies, hetzij foutief, hetzij kennelijk onredelijk zou zijn.

Bovendien wordt opgemerkt dat het advies van het agentschap voor Natuur en Bos op 25 februari 2016, zoals aangehaald in de uiteenzetting van de verzoekende partij, uitdrukkelijk verwijst naar de passende beoordeling die bij voorliggende aanvraag is gevoegd en dat het agentschap zich akkoord verklaart met de hierin opgenomen conclusies. Zij verleent vervolgens een gunstig advies over de aanvraag.

Gelet op het voorgaande toont de verzoekende partij niet aan dat de verwerende partij zich niet kon aansluiten bij het advies van het agentschap voor Natuur en Bos op 25 februari 2016.

3.

De verzoekende partij voert tot slot nog aan dat in de bestreden beslissing niet wordt aangeduid welke bestaande natuurwaarden in aanmerking worden genomen bij het oordeel dat deze door de aanvraag niet zouden worden geschaad, en op grond waarvan zij tot dit oordeel komt. In haar wederantwoordnota stelt zij in dit verband dat de redenen waarom er geen betekenisvolle aantasting zal zijn, niet voldoende actueel en afdoende zijn gemotiveerd.

Op basis van artikel 36*ter*, §3 Natuurdecreet dient een passende beoordeling te worden gemaakt van de betekenisvolle effecten voor de speciale beschermingszone(s) die door de vergunningsplichtige activiteit veroorzaakt kunnen worden. De verwerende partij mag vervolgens de activiteit slechts vergunnen indien zij de zekerheid heeft dat de uitvoering van de activiteit geen betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de betrokken speciale beschermingszones kan veroorzaken, overeenkomstig artikel 36*ter*, §4 Natuurdecreet.

Het wordt door de verzoekende partij niet betwist dat de aanvraag een passende beoordeling bevat in de zin van artikel 36*ter*, §3 Natuurdecreet. De verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing naar de passende beoordeling en naar het gunstig advies van het agentschap voor Natuur en Bos. Zij onderwerpt de aanvraag ook aan een eigen onderzoek, in het kader van beoordeling van de natuurwaarden en het vogelrichtlijngebied 'Poldercomplex'. Zo overweegt zij dat de werken geen betekenisvolle aantasting inhouden voor de instandhoudingsdoelstellingen van de speciale beschermingszone. Zij verwijst naar de mitigerende of milderende maatregelen die worden voorzien, zoals de gelijktijdige bouw van de KWZI en de aanleg van de collectoren, met opstart buiten het broedseizoen, zodat er geen wijziging is van omgevingsgeluid wanneer broedplaatsen worden ingenomen. Ook overweegt zij dat grondoverschotten niet binnen de speciale beschermingszone gebruikt worden voor nivellering of ophoging. Om de integratie in het gebied te bevorderen wordt een groenscherm voorzien, door middel van de aanplant van riet en knotwilgen. Op grond van deze gegevens besluit zij dat de bestaande natuurwaarden in het gebied niet geschaad worden. Het agentschap voor Natuur en Bos verleent een gunstig advies.

Uit bovenstaande beoordeling blijkt dat de verwerende partij, rekening houdende met de passende beoordeling bij de aanvraag en het advies van het agentschap voor Natuur en Bos, dat gunstig is en waarvan de verzoekende partij niet aantoonde dat deze zou steunen op onjuiste feitelijke gegevens, duidelijk aangeeft op grond van welke redenen verbonden aan de natuurlijke kenmerken in het gebied zij oordeelt dat deze door de aanvraag niet worden aangetast, overeenkomstig artikel 36*ter*, §4 Natuurdecreet.

Met de loutere stelling van de verzoekende partij dat de in acht genomen bestaande natuurwaarden niet worden aangeduid, wordt geen schending aangeduid van bovenstaande habitattoets. De verzoekende partij brengt hiermee geen draagkrachtige gegevens bij waaruit blijkt dat de verwerende partij de implicaties op deze speciale beschermingszone onjuist of kennelijk onredelijk zou hebben beoordeeld.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv AQUAFIN is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 3 april 2018 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Marino DAMASOULIOTIS

Hilde LIEVENS